

DISCOVERY SERIES

သဘာဝကပ်စား အလွန်

စွနာမိကပ်ဘေးအလွန်

ဘေးအန္တရာယ်ကျရောက်ချိန်တွင်
ခရစ်ယာန်များက မည်သို့တုံ့ပြန်မည်နည်းဆိုသည်ကို
သမ္မာကျမ်းစာဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်း။

သမ္မာကျမ်းစာရှုထောင့်မှဆင်ခြင်ခြင်း

စာရေးသူ - Ajith Fernando
ဘာသာပြန်သူ - ဆရာဦးထွန်းလွင်

စူနာမီကပ်ဘေးအလှူခံ

ဤစာစောင်ကို မူရင်းရေးသားသူမှာ Sri Lanka Youth For Christ ၏ national director, ဆရာကြီး Ajith Fernando ဖြစ်သည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလက သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၌ စူနာမီလှိုင်းဒဏ်ခံရပြီးနောက် ရက်ပိုင်းအတွင်းတွင် ဆရာကြီးက ဤစာစောင်ကို ရေးသားပြီး သူ့လူမျိုးများ ခံစားခဲ့ရသောဒုက္ခဝေဒနာများကို တင်ပြထားသည်။

သူ ရေးသားသည့် ဘဝ၏လောကဓံစိန်ခေါ်မှုနှင့် တိုက်တွန်းအားပေးမှုများ က ၂၀၀၅ခုနှစ် ကက်ထရီးနားနှင့် ရီတာ ဟာရီကိန်း မုန်တိုင်းဒဏ်ခံစားရချိန်များ၌လည်း အကြုံးဝင် တည်ဆောက်စရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ယခုတွင် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၌လည်း သဘာဝဘေးဒဏ်များကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ခံစားနေရပေရာ၊ ခွန်အားယူနိုင်ရန် အလို့ငှာလည်းကောင်း၊ ပရဟိတအများအကျိုးဆောင်နေသူများအတွက်လည်း သတိပြုစရာအလို့ငှာလည်းကောင်း ပြန်လည် ထုတ်ဝေလိုက်ရပါသည်။

နော်တာမလာဖော
Managing Editor

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာစာ

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော “စူနာမီ” ခေါ် ဧရာမလှိုင်းတံပိုးကြီးထ၍ ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်နှင့်နီးစပ်ရာဒေသများကို ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။ လူအသက်ပေါင်းများစွာ ဆုံးရှုံးသည်။ လူနေအိမ်ခြေများ ပျက်စီးခဲ့ရသည်။

အလားတူ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက်နေ့က မြန်မာနိုင်ငံတွင် “နာဂစ်” မုန်တိုင်းကြီး တိုက်ခတ်သဖြင့် ဧရာဝတီတိုင်းနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းတို့တွင် လူအမြောက်အမြား အသက်ဆုံးရှုံးသည့်အပြင် လူနေအိမ်ခြေများလည်း ပျက်စီးခဲ့ရသည်။

ဤကပ်ဘေးကြီးများက ခရစ်ယာန်များ နိုးကြားလှုပ်ရှားကာ မေတ္တာပြနိုင်ရန် ဘုရားသခင်က လှူနှိုးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင် ငြင်းဆန်မည့်သူ အလွန်နည်းပေလိမ့်မည်။

ဤစာအုပ်ကို “နာဂစ်မုန်တိုင်းဘေးအလွန်” ဟု ဆိုလျှင်လည်း မမှားပါ။ နှစ်နိုင်ငံစလုံးရှိ ကယ်ဆယ်ရေး၊ နှစ်သိမ့်မှုရေးအတွက်နှင့် ဘေးလွန်သည့်ကာလတွင် ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အားပေးမှုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်အများကျန်ရှိနေဦးမည်။ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ကြပါစို့။

စူနာမီကပ်ဘေးအလွန်

“ဘေးအန္တရာယ်ကျရောက်ချိန်တွင် ခရစ်ယာန်များက
ဗည့်သို့ တုံ့ပြန်ရမည်ကို သဗ္ဗာကျမ်းစာဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်း”

ဤစာစောင်ကိုရေးသားသူ ဆရာကြီး Ajith Fernando သည် သမ္မာကျမ်းစာသင်ကြားပို့ချသူ ဆရာတစ်ပါးဖြစ်ပြီး လူအများ၏ချစ်ခင် လေးစားမှုကို ခံရသူဖြစ်သည်။ “သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ ခရစ်တော်အတွက် လူငယ်အဖွဲ့” ၏ညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ် တာဝန်ယူထားသူဖြစ်ပြီး R.B.C Ministries ၏ ဒေသန္တရသာသနာ့လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ဘုတ်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး အဖြစ်လည်း ပါဝင်အစေခံနေ၏။

ကျွန်တော်သည် Ajith အား မိတ်ဆွေတစ်ယောက်အဖြစ်၊ ကိုယ်တော်ရှင်၏စပျစ်ဥယျာဉ်၌ အတူလက်တွဲလုပ်ဆောင်သော လုပ်ဖော် ဆောင်ဖက်တစ်ယောက်အဖြစ် သိကျွမ်းရင်းနှီးခဲ့ပါသည်။ ဘုရားသခင် အပေါ်ထားသော ချစ်မြတ်နိုးခြင်း၊ မိသားစုအပေါ် သစ္စာရှိခြင်း၊ အတူ တကွ လက်တွဲလျက် အမှုတော်မြတ် ထမ်းရွက်နေသူချင်းတို့ကို ချစ်ခင် လေးစားသည့်သူ့သဘောထားသည် ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်။

Ajith သည် သီရိလင်္ကာ ကျွန်းနိုင်ငံကို ချစ်မြတ်နိုးသည့် နိုင်ငံသားကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ထိုကျွန်းကို “စူနာမီ” ဟု ခေါ်သည့် ဧရာမလှိုင်းလုံးကြီးများက ၂၀၀၄ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၆ ရက် နေ့တွင် ရက်စက်စွာ ရိုက်ခတ်ဖျက်ဆီးသွားခဲ့သည်။ ဤစာအုပ်ပါ အကြောင်း အရာများမှာ ထိုကပ်ဘေးကြီးခံရပြီးနောက် စူနာမီကို တုံ့ပြန်သောသဘောနှင့် ရေးသားခဲ့သည့် Ajith ၏ ခံစားချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

—Albert Lee (Director Of International Ministries)

မာတိကာ

စူနာမီကပ်ဘေးကြီးအလွန် -----	၂
ငိုကြွေးညည်းတွားရသောအချိန် -----	၃
မေးခွန်းထုတ်ရသောအချိန် -----	၅
အလုပ်နှင့်ပြုရသောအချိန် -----	၁၃
ဆုတောင်းပတ္တနာပြုရသောအချိန် -----	၁၈
ဆက်ကပ်ပေးကမ်းမျှဝေရန်အချိန် -----	၂၀
လုပ်ငန်းအစီအစဉ်ရေးဆွဲရသောအချိန် -----	၂၂
သတိပီရိယထားရန်အချိန် -----	၂၄
သက်သာခွင့်ရခြင်းနှင့်	
သက်သာခွင့်ပေးပိုင်သောအရှင်အတွက်အချိန် -----	၂၈

စူနာမီကပ်ဘေးကြီးအလွန်

စူနာမီခေါ် ရောမလှိုင်းလုံးကြီးများက သီရိလင်္ကာကမ်းခြေကို ရိုက်ခတ်သွားသောကြောင့် လူ့အသက်ပေါင်း ၄၀၀၀၀ ခန့် ဆုံးရှုံးရပြီး ထောင်ပေါင်းများစွာသောလူတို့သည် နေရင်းဒေသကို စွန့်ခွာ၍ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်သွားကြရသည်။ ထိုသဘာဝဘေးဆိုးကြီးကျရောက်ပြီး ရက် အနည်းငယ်အတွင်းတွင် ကျွန်တော် ဤစာကို ရေးသားခဲ့ပါသည်။ စင်စစ် နောက်တစ်ပတ်တွင် ခွင့် ၃ လ ခံစားပြီး စာအုပ်တစ်အုပ်ရေးရန် အစီအစဉ် ရှိခဲ့သည်။ ဤအဖြစ်အပျက်ကြောင့် အလွန်ထိတ်လန့်သွားသဖြင့် အခြေအနေကို မှန်ကန်စွာ စဉ်းစားနိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါ။ မူလ အစီအစဉ် အတိုင်း ခရီးထွက်ရန် နှစ်ရက်ကြာမျှ ပြင်ဆင်ပြီးကာမှ၊ မှန်ကန်သော အတွေးအခေါ်တစ်ခု ရရှိခဲ့သည်။ ဆိုးရွားသော ဤအချိန်မျိုးတွင် ခရစ်ယာန်များသည် ဒုက္ခခံခဲ့ရသည့် နိုင်ငံ၌ ရှိနေသင့်သည်။ မူလက ခရီး ထွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့မိခြင်းကိုပင် တွေးမရအောင် ခံစားလိုက်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်ခရီးစဉ်ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ပါတော့သည်။

ဤအခြေအနေနှင့် ဤအချိန်အခါမျိုးတွင်
လို့အပ်သောခွန်အားနှင့် မှန်သောလမ်းကို ရရှိနိုင်ရန်
သမ္မာကျမ်းစာသို့ ချဉ်းကပ်ရပေတော့သည်။
သမ္မာကျမ်းတွင် လမ်းပြသွန်သင်မှုများစွာ ရှိနေကြောင်း
တွေ့ရပါသည်။

ဤစာစောင်ကလေးက သမ္မာကျမ်း၏ထင်ဟပ်ဖော်ပြမှုများကို ကြိုးပမ်းရှာဖွေရာမှ ရရှိသောရလဒ်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ ဒုက္ခရောက်နေကြ ချိန်တွင် သီရိလင်္ကာရှိ ခရစ်ယာန်များ ဘာလုပ်ကြရမည်ကို သိရှိကြရန် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်၏မူရင်းရေးသားချက်များကို ပြန်လည်စိစစ် ပြင်ဆင်ပြီးနောက်၊ ပြင်းထန်သောအမှုအရေး ကြုံရသူ မည်သူမဆို အတွက် အကျိုးဖြစ်အံ့သောငှာ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်သင့်သည်ကို တင်ပြထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ငိုကြွေးညည်းတွားရသောအချိန်

ဒေသနာကျမ်း ၃:၄ တွင် “ငိုရသောအချိန်နှင့် ရယ်ရသော အချိန်လည်းရှိ၏။ ညည်းတွားချိန်နှင့် ကခုန်ချိန်လည်းရှိ၏” ဟု ရေးသားထားသည်။ စူနာမီဘေးဒဏ် ခံရပြီးချိန်သည် ငိုရသောအချိန်နှင့် ညည်းတွားရသောအချိန်ဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်အပေါ် သစ္စာရှိသူများက ဒုက္ခရောက်သောအခါ ဘုရားသခင်အား အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ခံစေသနည်းဟု ဝမ်းနည်းလျက် မေးခွန်းထုတ်တတ်ကြသည်။ ဤသို့ မြည်တမ်းခြင်းနှင့် ဆိုင်သော အကြောင်းများကို သမ္မာကျမ်းတွင် တွေ့ရသည်။ အချို့သော ညည်းတွားခြင်းမှာ ဒုက္ခခံရသူတစ်ယောက်ယောက်က မေးခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်ညည်းတွားခြင်းတစ်မျိုးမှာ မိမိလူမျိုးကိုချစ်သောကြောင့် လူအများ ဘေးသင့်သောအခါ ညည်းတွားခြင်းဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းတွင် ယေရမိ မြည်တမ်းစကားသည် လူတစ်မျိုးလုံး ဒုက္ခဆင်းရဲ ခံရသောကြောင့် မြည်တမ်းခြင်းဖြစ်သည်။ “ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးနှင့် ဆိုင်သော အသေကောင်များအတွက်၊ ငါသည် နေ့ညမပြတ် ငိုရမည် အကြောင်း ငါ့ဦးခေါင်းသည် ရေသက်သက်၊ ငါ့မျက်စိတို့သည် မျက်ရည် ထွက်သောစမ်း ဖြစ်ပါစေသော” (ယေ ၉:၁) ဟု ပရောဖက် ယေရမိ မြည်တမ်းခဲ့သည်။ သူ့စိတ်တွင် နာကျင်သောကြောင့် ငိုကြွေး လိုက်ချင်သည်။ ထိုသို့ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလိုက်ရ၍လည်း သူ့စိတ်နှလုံးမှ နာကျင် နာကြည်းမှုများ သက်သာရာရသွားသည်။

အိမ်ထောင်အတွင်း၌ဖြစ်စေ၊ ဝန်းကျင်၌ဖြစ်စေ၊ နာကျင်မှု ဝေဒနာကြောင့် ခံစားရန်ကန်နေရချိန်တွင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုကို ထုတ်ဖော်ဖွင့်ပြလိုက်ပါက ခံစားရသော ဖိစီးမှုများ လျော့ပါးသွားပြီး မိမိလူမျိုးသည် မိမိအားဖြင့် အကူအညီရကာ သက်သာမှု ဖြစ်နိုင်သည်။

နေဟမိကိုယ်တိုင်လည်း ဤသို့ခံစားခဲ့ဖူးသည်။ ယေရုရှလင် မြို့၌ ဆိုးဝါးသောအခြေအနေကျရောက်သောအခါ သူသည် ဝမ်းနည်းလျက် ငိုကြွေးမိသည်။ ရက်ပေါင်းများစွာ အစာရှောင်၍ ဆုတောင်းခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဘုရင်ကြီးက သူ၏ကြေကွဲသောမျက်နှာကို သတိပြုမိသွားသည်။ ပူဆွေးဝမ်းနည်းခြင်းနေ့ရက်များ ကျော်လွန်သွားသောအခါ သူသည် လက်တွေ့လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်ကို

စတင် ယူတင်ထမ်းဆောင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် လူမျိုးတော်၏ သူရဲကောင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ကျော်လွန်သွားပြီးချိန်တွင် သူ၏ ထူးကဲသော ခေါင်းဆောင်မှုကို အသိအမှတ်ပြုလျက် စံထားခဲ့ရသည်။

လူတို့သည် ဝမ်းနည်းပူဆွေးသည့်အခါများတွင် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဖွင့်ဟဖော်ပြကြကြောင်း သမ္မာကျမ်း၌တွေ့ရသည်။ “ညဦးတိုင်အောင် ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍ အစာရှောင်ကြ၏” (၂ ရာ ၁:၁၂)။ “မိမိ အဝတ်ကို ဆွဲဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ်နှင့် ပတ်စည်းသည်” (က ၃၇:၃၄၊ ၂ ရာ ၃:၃၁)။ “အဝတ်ကိုဆုတ်၍ ပြာနှင့်လူးသည်” “အလွန် ညည်းတွားခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ မြည်တမ်းခြင်းကိုပြု၍ လူအများတို့သည် ပြာနှင့်လျှော်တေအဝတ်၌ အိပ်ကြ၏” (ဧသ ၄:၁-၃၊ ယေရမိ ၆:၂၆၊ ၂၅:၃၄)။ မိမိ၏ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံနှင့်အညီ ဝမ်းနည်းခြင်းကို ထုတ်ဖော်ရန် လိုပါသည်။ ဘေးဥပါဒ်ကျရောက်ချိန်တွင် မိမိ၏မိသားစု၊ အသင်းတော်၊ ရပ်ကွက် (သို့) နိုင်ငံအတွက် ထိုသို့ပြုလုပ်သင့်ပေသည်။ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတွင် ဝမ်းနည်းခြင်းအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် လူတို့က အလံဖြူကို ထောင်တတ်ကြသည်။

ပရိတက်စတင့်ခရစ်ယာန်သာသနာသည် အနောက်ဥရောပ နိုင်ငံဘက်မှ သာသနာပြုဆရာကြီးများ၏ကြိုးပမ်းမှုအားဖြင့် သီရိလင်္ကာ နိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ သာသနာပြုဆရာကြီးများသည် သူတို့၏ ဝမ်းနည်းစိတ်ပျက်ခြင်းများကို လူအများရှေ့၌ ဖော်ပြလေ့မရှိကြောင်း သမိုင်းအထောက်အထားအရ သိရသည်။ ထို့ကြောင့် သီရိလင်္ကာရှိ ပရိတက်စတင့်ခရစ်ယာန်တို့သည်လည်း ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်းများကို ဖော်ထုတ်ပြသလေ့မရှိကြပါ။ တဗိသ ခေါ် ဒေါ်ကာ သေဆုံးသွားစဉ် “မုဆိုးမများတို့သည် ငိုကြွေးလျက် သူတို့နှင့်အတူ ဒေါ်ကာ ရှိစဉ်အခါက လုပ်ခဲ့သောအင်္ကျီနှင့်အဝတ်များကို ပြလျက်” (တ ၉:၃၉) ဝမ်းနည်းပူဆွေးခဲ့ရသည်။ ထိုမုဆိုးမများကို ကျွန်ုပ်တို့ အတုယူသင့်သည်။

သမ္မာကျမ်းစာ၌ဖော်ပြသော ငိုကြွေးညည်းတွားခြင်းအမှုကို မိမိတို့၏ ဓလေ့ထုံးစံနှင့် ဆီလျော်သင့်တော်မည့်နည်းဖြင့် အသင်းတော်အတွင်း မည်သို့ကျင့်သုံးသင့်ကြောင်း အလေးထားစဉ်းစားရန် လိုအပ်ပေသည်။

မေးခွန်းထုတ်ရသောအချိန်

ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးအာဏာတော်ကို စောဒကတက်ခြင်း

အဘယ်ကြောင့် ကြောက်မက်ဖွယ်ကပ်ဘေးများ ကျရောက်စေရသနည်းဟု မေးခွန်းထုတ်ခြင်းက သမ္မာကျမ်းစာ၌ ဖော်ပြသည့် ညည်းတွားခြင်း တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ကျမ်းစာက သန့်ရှင်းသူများ ဖြစ်သည့် ယောဘ၊ ယေရမိနှင့် ဆာလံဆရာတို့ကဲ့သို့ ကျင့်ဆောင်ရန် ဥပမာပြအားပေးထားသည်။ ယောဘက သူ့ဘယ်အခြေအနေသို့ ရောက်နေကြောင်းကို သိရန် အချိန်အတော်ကြာ ရုန်းကန်ခဲ့ရသည်။ ဘုရားကို စောဒကတက်လျက် ဒုက္ခဝေဒနာများနှင့် လုံးပန်းရမှုများမှ လွန်မြောက်ပြီး အဆုံးတွင် ဘုရားသခင်သည် စိုးမိုးတော်မူသော အရှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ မည်သည့်အမှုအရာ ဖြစ်ပျက်နေသည်ကို သိတော်မူကြောင်း သူသဘောပေါက်သွားရသည်။ ထိုအချိန်၌ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည်မှာ ကိုယ်တော်ရှင်အား ကိုးစားရန်သာ ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကို ဆာလံသီချင်းများတွင် အစဉ်တစိုက်တွေ့ရသည် (ဆာ ၇၃ ကို ဖတ်ပါ)။

ပစ္ဆေဒသောကရောက်ခဉ်
ဘုရားသခင်၏စိုးမိုးတော်မူခြင်းတန်ခိုးကို ယုံကြည်လျှင်
ရှုန်းကန်နေရချိန်များတွင် မျှော်လင့်ခြင်းကင်းမဲ့သကဲ့သို့
ခံစားရချက်ကို ရှောင်ရှားနိုင်လိမ့်မည်။

ဘုရားသခင်၏စိုးမိုးခြင်း တန်ခိုးတော်ကို လွယ်လွယ်နှင့်တော့ နားမလည်နိုင်၊ မမြင်နိုင်ပါ။ ရံဖန်ရံခါ ဘုရားရှင်ကို အထပ်ထပ် စောဒကတက်၊ မေးခွန်းထုတ်ရန် လိုသည်။ ထိုသို့သောအချိန်များတွင် ဆုတောင်းခြင်း၊ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ခြင်းက အကျိုးဖြစ်စေသည် (ဆာ ၂၇)။ ဘေးသင့်သူများကို အလုပ်အကျွေးပြုနေရခြင်းကြောင့် ဖြစ်စေ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပင် လဲရာမှထရန် ကြိုးပမ်းနေရခြင်းကြောင့် ဖြစ်စေ မအားမလပ် ဖြစ်တတ်ကြသည်။ သို့သော်ငြားလည်း **ဘုရား သခင်နှင့် သူ၏တရားတော်မြတ်ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ရန် အချိန်ပေးရမည်။** ထို့ကြောင့် အခြေအနေများ မည်မျှပင်ခက်ခဲဆိုးယုတ်နေပါစေ၊

ယုံကြည်သူ ဘုရားသခင်၏လူတို့သည် အမြဲမိတ်သဟာယဖွဲ့နေကြရမည်။ ထိုသို့ စုပေါင်းဝတ်ပြုကိုးကွယ်ပြီး ဘုရားရှင်၏စိုးမိုးခြင်း တန်ခိုးတော်ကို သတိပေးလာသည့် ထာဝရအရာများ၌ မျက်မှောက်ပြုပါ။ ထိုအခါ ဖွင့်ပြခံရသော ထာဝရအရာနှင့်ဆိုင်သည့်သမ္မာတရားများအားဖြင့် မိမိကို လွှမ်းမိုးနှောင့်ယှက်နေသောအရာများကို ဖယ်ရှင်းနိုင်လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော် စောင့်မကြည့်ရှုမည့်အကြောင်း ကိုးစားစိတ်ချနိုင်လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်နှင့် နှုတ်ကပတ်တော်၏နှစ်သိမ့်မှုကို ခံစားရပြီးနောက်၊ နှုတ်ကပတ်တော် ခံရပြီးနောက် ခွန်အားရလျက် ဘေးဒဏ်ခံရသူများအား ကိုယ်ကျိုးစွန့်လျက် အလုပ်အကျွေးပြုနိုင်လိမ့်မည်။

လောကကြီးနှင့်ထပ်တူဝမ်းနည်းခြင်း

အာဒံနှင့်ဧဝတို့က ဘုရားသခင်၏ပညတ်ချက်ကို ချိုးဖောက်၍ ပြစ်မှုကျူးလွန်လိုက်သောကြောင့် လူ့လောကအတွင်းသို့ အပြစ်ဒုစရိုက်ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် စကြဝဠာ ကမ္ဘာမြေတစ်ခုလုံး၏ ဟန်ချက်ပျက်ကာ တည်ငြိမ်မှု ပျက်စီးသွားသည်။ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းထားတော်မူသော လောကကမ္ဘာကြီးသည် လူသား၏အပြစ်ကြောင့် ကျိန်တော်မှုခြင်းကို ခံခဲ့ရသည် ဟု သမ္မာကျမ်းစာ၌ပါရှိသည်(က ၃:၁၇၊ ရော ၈:၂၀)။ ထို့ကြောင့်လည်း သဘာဝကပ်ဘေးကြီးများ ဆက်လက်၍ ရောက်ရှိဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်ဦးမည်သာ။ နောက်ဆုံး၌ ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ် ပေါ်ထွန်းလာချိန်ထိတိုင် ကပ်ဘေးကြီးများ၏ ဒဏ်ကို ခံကြရမည်(ဗျာ ၂၁:၁၊ ၂ ပေ ၃:၁၃)။ ရှင်ပေါလုက “ဤလောက တစ်နိုင်ငံလုံးသည် ယခုတိုင်အောင် တညီတညွတ်တည်း ညည်းတွား၍ ဆင်းရဲခြင်း ဝေဒနာကို ခံရသည်ဟု ငါတို့သိကြ၏” (ရော ၈:၂၂) ဟု ပြောကြားပြီးနောက် ခရစ်တော်ကို သိကျွမ်းသူတို့သည်လည်း ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ရွေးနှုတ်ခြင်းချမ်းသာကို မျှော်လင့်လျက် ညည်းတွားကြရ၏(၂:၂၃) ဟု ရှင်းပြထားသည်။ စူနာမီဘေးဒဏ် ခံစားရချိန်တွင် ဖန်ဆင်းခံလောကကြီး၏ ညည်းတွားခြင်း၊ ဘုရားလူများ၏ ငိုကြွေးညည်းတွားခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်းရှင်းမြင်ခဲ့ကြရပြီ။

ခရစ်ယာန်များသည် ငိုကြွေးညည်းတွားတတ်ရမည်။ အကယ်၍ ထိုသို့ ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်းမရှိလျှင် ဘုရားရှင်စေစားပြီး အမှုတော်

ထမ်းရွက်စေလိုသောဒေသ၌ ပြဿနာတစ်စုံတစ်ခုဖြစ်လာသည့်အခါ ဘုရားရှင်ရှိနေစေလိုသောနေရာမှ ရှောင်ခွာ၍ သက်သာလုံခြုံရာနေရာသို့ ပြေးသွားရန် သွေးဆောင်ခြင်း ခံရလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ခက်ခဲသော အခြေအနေကို ရင်ဆိုင်နိုင်ရန် ငိုကြွေးတတ်ရမည်။

ရောမအခန်းကြီး(၈)က လူတို့ခံရသောဒုက္ခဝေဒနာကိုမီးဖွား ချိန်တွင် ခံရသောနာကျင်ခြင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြသည် (၂၂)။ မီးဖွားသော မိန်းမတို့သည် နာကျင်ခြင်းဝေဒနာကို မည်မျှပင်ခံရပါစေ၊ သားကို မွေးဖွား ပြီး၍ မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ခံစားရမည့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို သိနှင့်သောကြောင့် နာကျင်မှုကို ခံယူနိုင်ကြသည်။

**ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်နှင့် ဘုရားလူများ၏မျက်မှောက်တွင်
ကျွန်ုပ်တို့လည်း ငိုကြွေးတတ်ကြရမည်။
ဝမ်းနည်းခြင်းကို စိတ်ထဲတွင် မျှီသိပ်မထားရ။**

ထိုနည်းတူ ကျွန်ုပ်တို့၏မြည်တမ်းခြင်းက ဘုန်းတန်ခိုးအသရေ နှင့်ပြည့်သော နောက်ဆုံးသောအချိန် ဧကန်အမှန် ရောက်လာမည်ဟု သတိပေးလျက်ရှိ၏ (၂ ကော ၅:၂-၄)။ ဤအချက်ကို သဘောပေါက် လျှင် ဘုရားတာဝန်ပေး၍ စေလွှတ်ခြင်းအမှုတော်ကို ရှောင်မပြေးဘဲ ရင်ဆိုင်ရဲစေသည်။ နိုင်ငံတော်၌ မလွဲမသွေခံစားရမည့် နိစ္စထာဝရ လွှတ်ခြင်းအခွင့်ကို သိရှိယုံကြည်သောကြောင့် ဒုက္ခအခက်အခဲကို ကြုံကြုံခံ နိုင်စေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ခံစားရသော ခါးသီးနာကျင်မှုဝေဒနာကို ညည်းတွား မြည်တမ်းခြင်းက ဖယ်ရှားပေးပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့၊ လူအများရှေ့တွင် ငိုကြွေးမြည်တမ်းတတ်ရန် လိုသည်။ ပူဆွေးဝမ်းနည်း စိတ်ကို ချုပ်မထားအပ်ပါ။ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းဖြင့် နာကျင်မှုဝေဒနာကို ဖွင့်ပြရာရောက်ပြီး ခံစားရသည့် စိတ်ဖိစီးမှုကို လျော့ပေး၊ လွတ်ပေးလိုက် ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ခါးသီးစိတ်လည်း ဝင်လာတော့မည် မဟုတ်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့မြည်တမ်းသည့်အခါ ဘုရားသခင်ထံတော်မှ နှစ်သိမ့် မှုကို တိုက်ရိုက်ရရှိသည် (သို့) မိတ်ဆွေများမှတစ်ဆင့်သွယ်ဝိုက်၍ဖြစ်စေ ရရှိသည်။ စစ်မှန်သောနှစ်သိမ့်မှုရရှိသောအခါ မေတ္တာတော်နှင့် ထိတွေ့ ခံစားရခြင်းကြောင့် မိမိစိတ်အတွင်း ကိန်းအောင်းနေသော ခါးသီးစိတ်ကို

ဖြစ်စေသည့် ဒေါသစိတ်များ ပပျောက်သွားမည်သာဖြစ်၏။

စူနာမီဘေးဆိုးကြီးကြောင့် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသားများ ငိုကြွေးမြည်တမ်းနေရစဉ် ကျွန်ုပ်တို့တစ်ဦးချင်း တစ်ယောက်ချင်းသည်လည်း အများနည်းတူ ပူဆွေးရန်သာဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်သည် အရာခပ်သိမ်းကို ချုပ်ကိုင်ထိန်းထားကြောင်း စွဲမြဲစွာ သိထားလင့်ကစား အဘယ်ကြောင့် ဘေးဒဏ်ဆိုးကြီး ဆိုက်ရသနည်းဟု ဘုရားသခင်အား စောဒကတက် မေးခွန်း ထုတ်ခြင်းသည် မြည်တမ်းခြင်းသဘော၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

ငိုကြွေးမြည်တမ်းပေးသောဘုရားသခင်

သမ္မာကျမ်းစာမှ လွန်စွာအံ့ဖွယ်ကောင်းသောတရားသဘော တစ်ခုမှာ ကျွန်ုပ်တို့ဝမ်းနည်းငိုကြွေးသည့်အခါ ဘုရားရှင်သည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ညည်းတွားပေးလျက်ရှိခြင်းပင်တည်း (ရော ၈:၂၆)။

ဘုရားသခင်သည် လူတို့၏နာကျင်နာကြည်းမှုကို မမဲစားနိုင်လောက်အောင် လူတို့အဝေး၌ ရှိနေသောဘုရားမဟုတ်ပါ။ ဣသရေလတို့ ပူဆွေးဝမ်းနည်းနေသည့်အခါ ဘုရားသခင်သည်လည်း သူ့လူများနှင့် ထပ်တူ ဝမ်းနည်း စိတ်ထိခိုက်ရသည် (ဟေရှာ ၆၃:၉)။ အမှန်စင်စစ် ဘုရားကို သူတို့အသိအမှတ်မပြုကြသော်လည်း သူတို့ဒုက္ခရောက်လျှင် ကိုယ်တော်က သူတို့နှင့်အတူ ဝမ်းနည်းပေးသည် (ဟေရှာ ၁၆:၁၊ ယေ ၄၈:၃၁)။ လူအများထင်ကြသကဲ့သို့ အဝေးမှလက်ပိုက်ကြည့် နေသည့် ဘုရား မဟုတ်ပါ။

**ခံစားရသည့် ကမ္ဘာဆင်းရဲခြင်းအတွက် ကိုယ်တော်ရင်သည်
ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ညည်းတွားလျက်ရှိကြောင်း သိရှိရသဖြင့်
ဘုရားသခင်အား ဧစ္စန္ဒ ကတက်ရန်၊ ခိတ်ခူရန် ခက်ချေပြီ။**

ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်တော်မူသောယေရှုသခင် ဤလောကတွင် ရှိစဉ်ကလည်း လူ့လောကကြီးအတွက် နာကြည်းစွာ ငိုကြွေးခဲ့ဖူးသည်။ ယေရှုရှလင်မြို့သားတို့သည် ဘုရားတရားကို မျက်ကွယ်ပြုလျက် ခိုင်မာသောစိတ်ရှိသည့်အတွက် ဒဏ်စီရင်ခြင်းကို ခံကြရတော့မည်ကို သိတော်မူသောကြောင့် ပူဆွေးခြင်းဖြစ်သည် (လု ၁၉:၄၁-၄၄)။ သူချစ်ခင်သော

အဆွေ လာဇရု၏သင်္ချိုင်း၌ ငိုကြွေးနေကြသူများကို မြင်ရသောအခါ မျက်ရည်ကျတော်မူသည် (ယော ၁၁:၃၃-၃၅)။ ထိုသာဓကများက ဘေးဒုက္ခရောက်နေကြသော သီရိလင်္ကာလူများနှင့်အတူ ဘုရားရှင် ပူဆွေးလျက်ရှိကြောင်း ကောက်ချက်ချနိုင်ပါသည်။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ညည်းတွားငိုကြွေးတတ်ခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ငိုကြွေးနိုင်သည်။ ပို၍ အရေးကြီးသောအချက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ခံစားနေကြရသည့် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းအတွက် ကိုယ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ညည်းတွားလျက်ရှိကြောင်း သိရသောအခါ ဘုရားသခင်အား စောဒကတက်ရန်၊ စိတ်ခုရန် ခက်ချေပြီ။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်ရှုပ်ထွေးနေရပါက ထံတော်ပါးသို့ ချဉ်းကပ်၍ နှစ်သိမ့်မှုရယူရန် အလွယ်လေးပင်ဖြစ်တော့သည်။

၎င်းသည် အပြစ်ဒဏ်စီရင်ခြင်းလော

ဤကဲ့သို့ဘေးအန္တရာယ်ကျရောက်ချိန်များတွင် ၎င်းသည် ဘုရားသခင်၏အပြစ်စီရင်ခြင်းလော ဟူသည့်မေးခွန်းကို လူတို့မေးလေ့ရှိသည်။ အချို့က ခရစ်ယာန်များကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းသူများအား အပြစ်ပေးခြင်းဟု ပြောကြသည်။ သို့ရာတွင် အပြစ်ကင်းသော ယုံကြည်သူထောင်ပေါင်းများစွာတို့သည်လည်း မယုံကြည်သူများနှင့်အတူ ပျက်စီးကြရသည်ကို မြင်တွေ့ရသောအခါ ထိုအယူအဆကို အလေးအနက်ထားကာ ဆင်ခြင်ရန် အကြောင်းဖန်လာသည်။

သီရိလင်္ကာရှိ ခရစ်ယာန်များသည် ခရစ်တော်၏မွေးနေ့ပွဲကျင်းပချိန်တွင် ဗိမာန်တော်သို့ အင်တိုက်အားတိုက် တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ နောက်နေ့ ဒီဇင်ဘာ ၂၆ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ပွဲပန်းနေပြီ ဖြစ်၍ ဘုရားကျောင်းတက်ရောက်သူ အနည်းငယ်မျှသာရှိသည်။ အသင်းတော်တစ်ပါးတွင် ဘုရားကျောင်းတည်နေရာက စူနာမီလှိုင်းဒဏ်နှင့် လွတ်သဖြင့် ဘုရားကျောင်းတက်သူများ အသက်ဘေးမှ ကင်းလွတ်ကြပြီး အိမ်၌ အနားယူနေသူများ အသက်ဆုံးရှုံးရသည်။ အခြားအသင်းတော်တစ်ပါးတွင်မူ ဘုရားကျောင်း တက်သော အမျိုးသမီးနှင့် ကလေးများ အနက် သုံးယောက်သာ အသက်ရှင်ကျန်ရစ်ပြီး အားလုံးသေကြေပျက်စီးရသည်။ ဤအချိန်တွင် ဘုရားကျောင်းမတက်ဘဲ အိမ်တွင် ကျန်ရစ်သူအမျိုးသားများက အသက်ဘေးမှ လွတ်ကင်းခဲ့ကြသည်။

ဤလောကသို့ ယေရှုဘုရား ကြွဆင်းလာစဉ်ကလည်း လူတို့ ခံစားရသည့်ဆင်းရဲခြင်းဝေဒနာကို အများသူငှာနည်းတူ ကိုယ်တော်တိုင် ခံစားသွားခဲ့သည်။ သူသည် လူသားများနှင့်တစ်သားတည်းရှိကြောင်း သခင် ထပ်တူပြုဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုနည်းတူ သခင်နောက်လိုက် များသည် လည်း မိမိနှင့်တစ်သားတည်းဖြစ်သည့် ယုံကြည်သူဘက်တော်သား မိတ်ဆွေများနှင့်အတူ ဒုက္ခခံရန် လိုပါသည်။ စူနာမီလှိုင်းဆိုးကြီး ရိုက်ခတ်ပြီးသည့်နောက် ယုံကြည်သူနှင့် မယုံကြည်သူများ ဒုက္ခကို ဝေမျှ ခံခဲ့ရသကဲ့သို့ ပြန်လည်ထူထောင်ချိန်၌လည်း ပူးပေါင်းလက်တွဲကာ လဲရာမှထကြရသောကြောင့် နိုင်ငံသားများအတွင်း ဘာသာအယူဝါဒ မခွဲခြားဘဲ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ်ခွင့်ရခဲ့ကြသည်။

တစ်ခါက ဂါလိလဲနယ်သားအချို့တို့သည် ယဇ်ပူဇော်ရန် ပြင်ဆင်နေခိုက် ပိလတ်မင်း၏မတရားသတ်ဖြတ်မှုကို ခံခဲ့ရသည် (လု ၁၃:၃)။ တစ်ဖန် ရှိလောင်ပြအိုးပြိုလဲ၍ လူ ၁၈ ဦး သေကျေပျက်စီးခဲ့သည် (း၅)။ ထိုအခါ လူတို့က ဤသို့သော အဖြစ်ဆိုးများသည် ဘုရားသခင်၏ ဒဏ်စီရင်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆပြောဆိုကြသည်။ ထိုအခါ သခင်ယေရှုက ထိုအဖြစ်အပျက် နှစ်ခုလုံးတွင် သေဆုံးသွားသူများသည် ယေရုရှလင်မြို့သားများထက် ပို၍အပြစ်ရှိခြင်းကြောင့် ဒဏ်စီရင် ခံရခြင်း မဟုတ်။ “သင်တို့ရှိသမျှတို့သည်လည်း နောင်တ မရလျှင်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်” ဟု နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါထပ်၍ မိန့်တော်မူ၏ (လု ၁၃:၁-၆)။ သခင်ယေရှု၏တုံ့ပြန်ဖြေကြားချက်က “...နောင်တမရလျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဤအချက်က ယနေ့ လူသားတစ်ရပ်လုံးကို အရေးတကြီး ဆော်ဩသတိပေးနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လက်ခံရပေမည်။

ကပ်ဘေးဆိုးကြီးများကြုံရခြင်းသည် နောင်တသံဝေဂရရန် သတိပေးချက်ဖြစ်ကြောင်း ယေရှုရှင် ပြဆိုလိုသည့်အချက်ဖြစ်သည်။ စူနာမီသည်လည်း လူတို့ကို သတိပေးနေပြီ။ ဤအချက်ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝအသက်တာသည် ရေပွက်ပမာ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရန် အလွန်လွယ်ကြောင်း သိနိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သေခြင်းတရားနှင့်

**စူနာမီကဲ့သို့သော
ကပ်ဘေးများက လူ့ဘဝ၏
မတည်မြဲခြင်းအဖြစ်ကို
သဘောပေါက်ရန်
သတိပေးခြင်းဖြစ်သည်။**

အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ရင်ဆိုင်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလား။ စေ့စေ့တွေးကြည့်ပါက ဘုရားသခင်သည် အမှုခပ်သိမ်းနှင့်သဘာဝလောက အလုံးစုံ အပေါ်တွင် တန်ခိုးတေဇာလွှမ်းနေကြောင်း တွေ့ရမည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်ထံပါး စိတ်နှိမ့်ချလျက် အမြဲရှိကျိုးစွာ ဝန်ခံအသက်ရှင်ကြရမည်။

သမ္မာကျမ်းစာအလိုအရ အပြစ်စီရင်ခြင်းအများစုသည် ဘုရားသခင်၏လူများနှင့်သာ ဆိုင်သည်။ ဘုရားသခင်နှင့် ပဋိညာဉ် ပြုထားခြင်း မရှိသူများကို စီရင်ခြင်းက အနည်းအကျဉ်းသာရှိကြောင်း သတိပြုပါ။ ဘုရားသခင်အား မနာခံ အာခံသောကြောင့်လူတို့ တရားစီရင်ခံရမည်။ ထို့ကြောင့် အဘယ်နည်းလမ်းအားဖြင့် အပြစ်လွှတ်ခြင်း၊ ကယ်တင်ခြင်း ဆုကျေးဇူးရနိုင်ကြောင်း လူတို့ကို ပြသသွန်သင်ရန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ တာဝန် ဖြစ်သည်။ သို့သော် မိမိရန်သူအပေါ် ကပ်ဘေးဆိုး တစ်စုံတစ်ရာ ကျရောက်ခြင်းက သူတို့ခံရမည့်အပြစ်ဒဏ်ဟုဆိုပါက မှားပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ညှဉ်းဆဲသူတို့အတွက် ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ခြင်းအမှုသည်သာ မှန်ကန်ကြောင်း ကျမ်းစာက ဆုံးမထားသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအမှုက ပို၍ ကောင်းသည်။ မှန်ကန်ပေသည် (မ ၅:၄၄၊ ရော ၁၂:၁၄)။

စူနာမိကပ်ဘေးလွန်ပြီးချိန်တွင်ခရစ်ယာန်တစ်စုက သူတို့ကို မတရားညှဉ်းဆဲခဲ့သော အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့၏ခေါင်းဆောင်ထံသွားရောက်ကာ သူ၏ပရိဝုဏ်အတွင်းမှ အပျက်အစီး အမှိုက်သရိုက်များကို ဝိုင်းကာကူညီရှင်းလင်းပေးခဲ့သည်။ ညှဉ်းပန်းမိခဲ့သူ ခေါင်းဆောင်က ခရစ်ယာန်တို့၏ မေတ္တာပြမှုကို တွေ့မြင်ပြီးနောက် စိတ်ထိခိုက်သွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူ၏မှားယွင်းသောလုပ်ရပ်အတွက် တောင်းပန်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ဘုရားက သူ့ကို မနာခံသည့်လူမျိုးများအား ဆုံးမခြင်းကို မိမိတို့အနိုင်ရခြင်းဟု ပြောဆိုသံများ ခရစ်ယာန်အချို့ထံမှ ကြားရသည်။ ကျမ်းစာ၌ဖော်ပြသည်မှာ ဘုရားသခင်သည် သူဆုံးမလိုက်သော လူတို့အတွက် ဝမ်းနည်းခံစားရကြောင်း ကျွန်တော် ပြောပြလိုပါသည်။ (ဟေရှာ ၁၆:၉၊ ယေ ၄၈:၃၂-၃၆၊ ဟောရှေ ၁၁:၈-၉)။ ထို့ကြောင့် စူနာမိသည် ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော အပြစ်စီရင်ခြင်းဖြစ်သည့်တိုင် ကျွန်ုပ်တို့အနေနှင့် ဒုက္ခရောက်သူများနည်းတူ ပူဆွေးခံစားရမည်။ အနိုင်ရခြင်းအဖြစ် မယူဆအပ်ပေ။

ယုဒလူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မနာခံသောကြောင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းခံရမည်ဟု ယေရမိက ပရောဖက်ပြုခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့က

ပရောဖက်ကြီးကို အပြစ်တင်ညှဉ်းဆဲကြသည်။ သို့သော် သူကြိုတင်ဟောထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်လာသောအခါ “ကဲ ငါ မပြောဘူးလား” ဟု သူမတုံ့ပြန်၊ မပြောပါ။ ယုဒလူတို့အတွက် သူမြည်တမ်းဝမ်းနည်းခဲ့သည် (ယေရမိ ၉:၁)။ အမှန်အားဖြင့် ယုဒလူတို့ စီရင်ခြင်းမခံရမီကပင် သူတို့ နောင်တမရလျှင် သူကြေကွဲဝမ်းနည်းခံစားရမည်ကို ယေရမိကြီး သိနှင့်ပြီးသားပါ။ “သင်တို့သည် နားမထောင်ဘဲနေလျှင်မူကား သင်တို့ မာနကြောင့် ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်သည် မထင်ရှားသောအရပ်၌ ငိုကြွေးမည်။ ထာဝရဘုရား၏သိုးစုကို ဖမ်းသွားသောကြောင့် ငါ့မျက်စိလည်း အလွန်ငို၍ မျက်ရည်ကျမည်” (ယေရမိ ၁၃:၁၇) ဟု ပြောခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိကို ထိပါးနာကျင်စေသူများနှင့် လူအပေါင်းတို့အား နောက်ဆုံးသော စီရင်ခြင်းနေ့ရက်၌ ၎င်းတို့၏ဖန်ဆင်းရှင်ရှေ့မှောက် ရပ်နိုင်အောင် ယေရမိကြီးနည်းတူ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် အတတ်နိုင်ဆုံး စောင်မလမ်းပြရပေမည်။

စူနာမီလှိုင်းကြီးကျရောက်တော့မည်ကို
ကျွမ်းကျင်သူများက သိနှင့်ပါလျက်နှင့်
လူတို့ကို အဘယ်ကြောင့် ကြိုတင်၍ သတိမပေးကြသနည်းဟု
အချို့က မေးခွန်းထုတ်ကြသည်။
ဘုရားသခင်၏စီရင်ရာနေ့ရောက်လာတော့မည်ကို
ကြိုတင်သတိမပေးမိ၍ အပြစ်တင်ခံရခြင်းမှ လွတ်မည်အကြောင်း
ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း လူတို့အား လျစ်လျူမရှုဘဲ
သတိပေးနိုင်ကြပါစေ။

စူနာမီလှိုင်းကြီးကျရောက်တော့မည်ကို ကျွမ်းကျင်သူများက သိနှင့်ပါလျက်နှင့် လူတို့ကို အဘယ်ကြောင့် ကြိုတင်၍ သတိမပေးကြသနည်းဟု အချို့က မေးခွန်းထုတ်ကြသည်။ ဘုရားသခင်၏စီရင်ရာနေ့ရောက်လာတော့မည်ကို ကြိုတင်သတိမပေးမိ၍ အပြစ်တင်ခံရခြင်းမှ လွတ်မည်အကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း လူတို့အား လျစ်လျူမရှုဘဲ သတိပေးနိုင်ကြပါစေ။

အလုပ်နှင့်ပြရသောအချိန်

ဘေးဒုက္ခတိုင်းသည် ခရစ်ယာန်တို့အား အလုပ်လုပ်ပြရန် နှိုးဆော်ခေါ်ယူနေခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏မေတ္တာ တော်အားဖြင့် ခွန်အားရလျက် (၂ ကော ၅:၁၄)၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်၏တန်ခိုးအားကို ခံစားရသူများ (တ ၁:၈) ဖြစ်သောကြောင့် ဒုက္ခ ဆင်းရဲခံနေကြရသူများအတွက် ထူးမြတ်သော ကောင်းကျိုးဖြစ်စေနိုင် သူများ ဖြစ်ပေသည်။

ကပ်ဘေးကြီးတစ်ခုကျလျှင် ခရစ်ယာန်များသည် မဆိုင်း မတွ ချက်ချင်းကယ်ဆယ်ရေးအလုပ် စတင်လုပ်ကိုင်သင့်သည်။ မိမိတို့၏ လူ့အသိုင်းအဝန်းအတွင်း အကူအညီလိုနေကြောင်းသတင်းကို ကနဦး ခရစ်ယာန်တို့ ကြားသိသည်နှင့်တပြိုင်နက် လိုအပ်ချက်များကို အလျင် အမြန် ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည် (တ ၄:၃၄-၃၇)။ ယေရှုလင် မြို့၌ စားရေးသောက်ရေး အခက်အခဲကြုံနေကြောင်း သိရသောအခါ တည်ထောင်ကာစ အန္တီအုတ်မြို့အသင်းတော်က အကူအညီပေးနိုင်မည့် နည်းလမ်းကို ရှာဖွေကြသည် (တ ၁၁:၂၈-၃၀)။ ဤသို့ကူညီတတ်သော ဓလေ့ကို သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံး ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့သဖြင့် ဘေးကျရောက် သည်နှင့် ခရစ်ယာန်များက ရှေ့တန်းမှကယ်ဆယ်ရေး လုပ်ငန်းစကြပြီ။

ယနေ့ဆိုလျှင် အကူအညီများ အလွန်အမင်းလိုအပ်နေချိန် ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်သည်။ ရှင်ပေါလုက တိမောသေအား ခရစ်ယာန် အစေခံမှုအကြောင်း ဆုံးမသွန်သင်ခဲ့သောစကားက လက်ရှိမျက်မှောက် အခြေအနေတွင် အသုံးတည့်ပါသည် (၂ တိ ၂)။

တိမောသေ၏ ဆက်ကပ်အစေခံခြင်းကို ရှင်ပေါလုက ဒုက္ခခံရ ခြင်းနှင့် ပုံခိုင်းသည်။ “ယေရှုခရစ်ထံ၌ကောင်းသောစစ်သူရဲကဲ့သို့ ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို သည်းခံလော့” (၂ တိ ၂:၃) ဟု အားပေးသည်။ ရှင်ပေါလုထံမှ ဤစကားကို ကြားရခြင်းက အံ့ဩစရာမဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဧဝံဂေလိတရားမြတ်အတွက် ဒုက္ခခံရခြင်းသည် သူနေစဉ်ကြုံတွေ့ရသော အမှုဖြစ်သောကြောင့်ပါ (၁ ကော ၁၅:၃၀-၃၁၊ ကော ၁:၂၄-၂၉)။ ဆင်းရဲ ခြင်းဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ပြည့်နှက်သောဘဝတွင် အသက်ရှင်ခြင်း မိမိလူမျိုး အတွက် အစေခံကာ အနစ်နာခံရန်မှာ ခရစ်ယာန်များအားလုံးအတွက် စေစားချက်ပင်ဖြစ်ပေ၏။

ဘုရားသခင်အတွက်ဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံအတွက်ဖြစ်စေ၊ သစ္စာရှိစွာ အစေခံလျက်ရှိသည့် ခရစ်ယာန်အသီးသီးသည် တစ်မျိုးစီ အခက်အခဲ တွေ့ကြုံရစမြဲပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ မသိမသာခံရသည်။ ဥပမာအိမ်ထောင် အတွင်း ခင်ပွန်းသည်က ထွက်၍ကယ်ဆယ်ရေးအလုပ်၌ ကြိုးကြိုး စားစား လုပ်ကိုင်နိုင်ရန် ဇနီးဖြစ်သူက ခွင့်ပြုပေးရသည်။ ဤသို့၌ နှိုင်းပေး ရခြင်းသည် အိမ်ထောင်ရေးတွင် လွယ်ကူသောအလုပ် မဟုတ်ပါ။ ဇနီး အနေနှင့် အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းမှုတာဝန်ကို ပို၍လုပ်ကိုင်ရသည်။ ပိုပင်ပန်း ရသည်။ သမီးရည်းစားတစ်တွဲဆိုလျှင် လူငယ်အမျိုးသမီးက ကယ်ဆယ် ရေး လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ စာပေးစာယူ ဆက်သွယ်ပြန်ကြားပေးရပြီး၊ အချိန်ပိုလုပ်ကိုင်ရသောကြောင့် ချစ်သူကို စိတ်ရှိသလောက် အချိန်မပေး နိုင်။ တွေ့ပြန်တော့လည်း ပင်ပန်းနွမ်းလျမှုကြောင့် စိတ်ခံစားချက်များ အထစ်အငေါ့ ဖြစ်ရသည်။ သို့သော်လည်း ဤအခက်အခဲများ ခံစားရခြင်း သည် ဘုရားသခင်၏အမှုတော်၌ အစေခံခြင်းဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက် လျှင် နာကျင်မှုနှင့် မကျေနပ်မှုများ နည်းပါးသွားလိမ့် မည်။

မောပန်းခြင်း၊ အိပ်ရေးပျက်ခြင်း၊ မိမိတို့၏ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်း နှင့် ရည်မှန်းချက်များအပေါ် ဝေဖန်ပြစ်တင်မှုခံရခြင်းစသည့် စိတ်ဒုက္ခ များဆိုလျှင် မဖုံးကွယ်နိုင်ဘဲ ထင်ရှားနေတတ်သည်။

၂ တိ ၂:၃ ၏ အပြီးသတ်ကျမ်းပိုဒ်တွင် ပေါလုက တိမောသေ အား ဆင်းရဲဒုက္ခကို မည်သို့ရင်ဆိုင်မျှဝေခံစားရမည်ကို သွန်သင်ခဲ့သည်။ “စစ်သူရဲမည်သည်ကား...လောကီ မှုရေးနှင့် ပြွမ်းနှောရှုပ်ထွေးခြင်းကို ပယ်ရှားတတ်၏” ဟု ရှင်ပေါလု ဆုံးမခဲ့သည် (၂ တိ ၂:၄)။ ယနေ့တွင် ကိုယ့်လူမျိုး ဒုက္ခခံနေရစဉ် အကူအညီပေးနိုင်ရန် အလို့ငှာ သာမန်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လိုအပ်သောအရာများကိုပင် စွန့်လွှတ်သင့်က စွန့်လွှတ်ရမည်။ အလွန်ပြင်းထန်သောအခြေအနေသို့ရောက်နေလျှင် အလွန်ခက်ခဲသည့် အဖြေများ ရှာပေးရမည်။ ဒုက္ခကြုံတွေ့သူတို့အား ကူညီမစမည်ဆိုလျှင် မိမိဘက်မှလည်း အနာခံရန် ရှိလာမည်ကို မိသားစုဝင်တို့က နားလည် ထားကြရမည်။

ဘဝအသက်တာတွင် အိမ်ထောင်ကို ထိန်းသိမ်းကျွေးမွေးမှု အလုပ်က အရေးကြီးပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဦးစားပေးရပါမည်။ သို့သော် လတ်တလောရင်ဆိုင်နေရသည့် ပြဿနာနှင့်အခြေအနေကြောင့် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်တာဝန်ဝတ္တရားကို ပြောင်းလဲပစ်ရန် လိုအပ်ပေမည်။

ဥပမာပြရလျှင် ကျွန်တော်၏မင်္ဂလာနှစ်ပတ်လည်နေ့မတိုင်မီ ရက်ပိုင်းတွင် စုနာမိကပ်ဘေးကြီးကျရောက်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော့် သား သမီးများမှာလည်း တစ်နေ့ကုန်တစ်နေ့ခန်း ကယ်ဆယ်ရေးအလုပ်တွင် အသီးသီးမြုပ်နေကြရသဖြင့် အိမ်ပြန်ရောက်သည့်အခါ ခြေကုန်လက်ပန်း ကျနေကြပြီ။ ဇနီးသည်က တိုင်းပြည်၏အခြေအနေအရ ငွေကုန်ကြေးကျ မခံသင့်ဟု သဘောပိုက်၍ သိပ်စိတ်မပါပါ။ သို့သော် လည်း ထိုနေ့တွင် မိသားစုအားလုံး တပျော်တပါး ညဆယ်နာရီထိုးခါနီးမှ ဈေးပေါသည့် စားသောက်ဆိုင်တွင် သွား၍စားသောက်ကြသည်။ ဆိုင်က ဈေးသက်သာ သလောက် အစားအစာက သန့်ရှင်းသည်။ အဆင့်မီသည်။ မိသားစု လေးယောက်အတွက် ငါးဒေါ်လာကျော်ကျော်သာ ကုန်ကျသည်။ ထိုငွေ ထက်လည်း ပို၍မသုံးနိုင်ပါ။ သို့နှင့် နှစ်ပတ်လည် ကျင်းပဖြစ်သွားသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ခံရသော ကိစ္စ နာသည်
ဘုရားသခင်အတွက်သာဖြစ်ကြောင်း နားလည်သောအခါ
နာကြည်းမှုများ သက်သာစေမည်၊
မကျေနပ်မှုများ ပပျောက်သွားလိမ့်မည်။

တစ်ဖန် ရှင်ပေါလုက “လယ်လုပ်သောသူသည်လည်း အရင် လုပ်ပြီးမှ အသီးအနှံကို ခံရမည်” (၂ တိ ၂:၆)၊ “ငါသည် အမှုဆောင်ရွက် ၍ ငါ၌ တန်ခိုးတော် ပြုပြင်အားထုတ်တော်မူသည်အတိုင်း ကြိုးစား အားထုတ်လေ့ရှိ၏” (ကော ၁:၂၉) ဟုဆိုကာ လုံ့လစိုက် ကြိုးစား လုပ်ဆောင်ရန် အားပေးသည်။ ပျက်သုဉ်းနေသော ကမ္ဘာလောကကြီး၌ ခရစ်တော်အကြောင်းကို ဝေငှရန် ကျွန်ုပ်တို့ စေစားအပ်နှင်း ခံရသည့် ထိုအမှုတော်သည် အဘယ်မျှအရေးကြီးသည်ကို ဆင်ခြင်လျက် ဘုရား သခင်အား အစေခံရာတွင် အမြဲတစေ ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်ရန် လိုသည်။ တစ်နေ့တွင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ ကြီးမြတ်သော ငြိမ်သက်ခြင်းကို ခံစားရမည်မှာ ဧကန်ဖြစ်သောကြောင့် (ဗျာ ၁၄:၁၃) ယနေ့အချိန်သည် အလုပ်လုပ်ရန် အချိန်ဖြစ်ပေသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ စွန့်ပစ်ခံရသော ကလေးသူငယ်များကို ပြုစု စောင့်ရှောက်ပေးသည့် သာသနာပြုဆရာမ Amy Carmichael က

“အောင်မြင်မှုများအတွက် ချီးမြှောက်ဂုဏ်ပြုခြင်းကို ထာဝရကာလ တစ်လျှောက်လုံး ခံစားရမည်။ သို့သော် ထိုအောင်မြင်မှုများကို ဆွတ်ခူး ရယူရန် နေမဝင်မီ လုပ်ဆောင်ရမည့်အချိန် အနည်းငယ်သာရှိ၏” ဟု ပြောဖူးသည်။ စူနာမီလှိုင်းဒဏ်ခံရပြီးနောက် သီရိလင်္ကာရှိ ခရစ်ယာန်များ မှာ လွန်စွာမောပန်းကြသည်။ သို့သော် ဤအရေးက တစ်မျိုးသားလုံး၏ အရေးဖြစ်သောကြောင့် ရှောင်လွှဲမရပါ။ ဤဒဏ်ကို ခံရမည်သာဖြစ်သည်။

ဤအချိန်အခါမျိုးတွင် ဒုက္ခအပေါင်းကို ကျွန်ုပ်တို့မျှဝေ ခံစားရမည်။

ကြိုးစား လုပ်ကိုင်ကြရမည်။

ဥစ္စာပစ္စည်းဆုံးရှုံးပြီး၊ ကုန်းကောက်စရာဘာမျှမရှိသူများအတွက်

မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းအချို့ကို မနုဿဉ်

ပေးကမ်းကာ မစထောက်ပံ့ကြရမည်။

အမောအပန်းမခံဘဲ အေးဆေးစွာနေခြင်းသည် ကြီးစွာသော အမှားဖြစ်သည်။ တစ်မျိုးသားလုံး ဒုက္ခဆင်းရဲရောက်နေစဉ် သက်သာစွာ နေ၍ ဇိမ်ယူဇိမ်ကျနေသူတို့သည် အမင်္ဂလာဖြစ်သည် (အာ ၆:၁-၆) ဟု ပရောဖက် အာမုတ် ဟစ်ကြွေးခဲ့သည်။ ရှင်ဘုရင်များ စစ်ထွက်တိုက်ခိုက် ရသည့်အချိန်တွင် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးက နန်းတော်အတွင်း နေရစ်ခဲ့ပြီး ဒုစရိုက် အပြစ်ကျူးလွန်ခဲ့သည် (၂ ရာ ၁၁:၁)။ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်၌ အနာခံ လျှင် ကောင်းချီးမင်္ဂလာခံရမည်ဟု ရှင်ပေါလုက တိမောသေကို အာမခံ ခဲ့သည် (၂ တိ ၂:၈-၁၃)။ “သစ္စာစကားဟူမူကား ထိုသခင်နှင့်အတူ သေလျှင် အတူရှင်လိမ့်မည်။ သည်းခံလျှင် ထိုသခင်နှင့်အတူစိုးစံလိမ့်မည်။ ထိုသခင်ကို ငါတို့သည် ငြင်းပယ်လျှင် ငါတို့ကို ငြင်းပယ်တော်မူလိမ့်မည်။ ငါတို့သည် မယုံကြည်သော်လည်း ထိုသခင်သည် သစ္စာတည်သဖြင့် ကိုယ်ကို ငြင်းပယ်တော်မမူနိုင်” (၁၂-၁၃)။

မကြာမီရောက်ရှိလာမည့် တရားစီရင်ရာနေ့သည် စင်စစ် အံ့ဩဖွယ် ဖြစ်ရပ်မှန်အမှုဖြစ်ကြောင်း အထက်ပါကျမ်းပိုဒ်က သတိပေး လျက်ရှိသည်။ အစေခံခြင်းအတွက် ဆုလာဘ်များရမည်ဖြစ်သော်လည်း နာခံမှုကင်းမဲ့သူများ အပြစ်စီရင်ခြင်း ခံရမည်။ ခရစ်ယာန် အသက်တာ တွင် ပြုသမျှအမှုများ၌ ဤသစ္စာတရားက လွှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်။

နောက်ကျသောသူအချို့တို့သည် အရင်ကျလိမ့်မည်။ အရင် ကျသောအချို့တို့သည် နောက်ကျကြလိမ့်မည် (လု ၁၃:၃၀)။ ထို့ကြောင့် မိမိဆောင်ရွက်သမျှအတွက် အခြားသူများက နာမည်ယူ နှမ်းဖြူးသွား ပါက စိတ်ပျက်ခြင်း မရှိအပ်ပါ။

**ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ကျိုးစွန့် ဆောင်ရွက်ခဲ့သမျှ အမှုအားလုံးသည်
ထိုက်တန်သောအမှုများဖြစ်ကြောင်း
တစ်နေ့တွင် တွေ့ရလိမ့်မည်။**

ထို့ကြောင့် လောက၌ ချီးကျူးမခံရနိုင်သော အလုပ်များကို လုပ်လိုသောဆန္ဒရှိပါ။ ဘုရားထံမှ ရရှိသောခွန်အားကို အသုံးပြု၍ အစေခံရခြင်းကြောင့် လုပ်သမျှအလုပ်သည် အရေးမပါသည့် အသေးအဖွဲ့ အလုပ် မဟုတ်ပြီ။ ညစ်ပေသောအိမ်သာ ဆေးရခြင်း၊ ရိရဲပုပ်စပ်သော အနာကို သန့်စင် ဆေးကုပေးရခြင်း၊ နံစော်သော အမှိုက်သရိုက် အညစ် အကြေးများ ဆေးကြောရခြင်း၊ မည်သည့်အလုပ်ကိုမဆို လုပ်နိုင်သော ခွန်အားအစွမ်းရှိနေသည်သာမက ထိုသို့လုပ်ခွင့်ရသည်ကိုပင် အခွင့်ထူးဟု ခံယူနိုင်ပါသည်။

စူနာမီဒဏ်ခံရပြီးနောက် ညစ်ပေအောက်တန်းကျသည်ဟု အများက လက်ခံထားသောအလုပ်များကို လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့သူများအား ဝမ်းမြောက်စွာမှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။ အမှန်အတိုင်းပြောရလျှင် အများအကျိုးအတွက် ပါဝင်လုပ်ကိုင်ပေးသူများအား လူတို့က အထင် သေးစွာနှိမ်၍ဆက်ဆံကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ပါဝင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သူ လူငယ်များမှာ စီးစီးပိုးပိုး မတူမတန်ဘိသို့ ဆက်ဆံပြောဆိုခံရ၍ စိတ် ထိခိုက်ကြပြီး ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဒေါသထွက်မိသည်။ သို့သော် အလုပ်ကို မရပ်ဆိုင်းဘဲ သူတို့ဆက်လက်၍ လုပ်အားပေးကြသောကြောင့် ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းမိသည်။ မိမိစိတ်ဝိညာဉ်အတွင်း ကိန်းအောင်းသော ခရစ်တော်၏မေတ္တာ၊ မိမိသည် နိုင်ငံတော်၏သားသမီးလောင်းလျာများ ဖြစ်သည်ဟု သိသောအသိ၊ စီရင်တော်မူရာနေ့၌ ခံယူရမည့် ချီးမွမ်းသံကို မျှော်လင့်သော စိတ်ဓာတ်အင်အားများကြောင့် အခြားသူများ မလုပ်နိုင် သော အလုပ်ကို လုပ်နိုင်သော၊ အစေခံနိုင်သော ခွန်အားကို ရရှိခဲ့သည်။ ဘေးသင့်သောကာလသည် ခရစ်ယာန်တို့အတွက် အစေခံဆက်ကပ်ခြင်း သဘောကို ပြရန် အကောင်းဆုံးအချိန်ပင် ဖြစ်၏။

ဆုတောင်းပတ္တနာပြုရသောအချိန်

ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်အနေနှင့် ပြုနိုင်သည့် တန်ခိုးပါသော အမှုမှာ ဆုတောင်းပတ္တနာပြုခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ရှင်ပေါလုက တစ်ဆင့်ခံ ဆုတောင်းပေးခြင်းအမှုသည် ခက်ခဲသောအလုပ်ဟူ၍ သတ်မှတ်ခဲ့သည် (ကော ၄:၁၂-၁၃)။ ဓမ္မဟောင်းခေတ်တွင် တစ်နိုင်ငံလုံး ဘေးဒုက္ခ ကြုံရ သည့်အခါ သမာဓိမြဲသောခေါင်းဆောင်ကြီးများက တစ်မျိုးသားလုံးကို အစာရှောင်လျက် ဆုတောင်းကြရန် ဆော်ဩတတ်သည်။ တစ်နိုင်ငံလုံး ဒုက္ခနှင့် ရင်ဆိုင်ရစဉ် အစာရှောင်ကြရသည် (၂ ရာ ၁:၁၂)။ အင်အား ကြီးမားသော တစ်ပါးအမျိုးသားတပ်များက ဘုရင်ယောရှုဖတ်အား တိုက်ခိုက်ရန် ချီတက်လာကြသောအခါ ဘုရင်ကြီးက လွန်စွာ ကြောက်ရွံ့ သည်ဟု ရေးသားထားသည်။ ဘုရင်ကြီးသည် ထာဝရဘုရားကို ရှာလျက် “အစာရှောင်ရန်အချိန်ကို ယုဒပြည် တစ်လျှောက်၌ ကြော်ငြာစေတော် မူ၏” (၆ ရာ ၂၀:၃)။ သာမန်အားဖြင့် ဘုရင်များသည် ရန်သူကို တိုက်ခိုက်ရန် တပ်များကို စုစည်းပြင်ဆင်သင့်သော်လည်း ထိုသို့ မပြုဘဲ အစာရှောင်ဆုတောင်းကြရန် တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ကြေညာခဲ့သည်။ ထိုသို့ ထူးခြားစွာ ဆောင်ရွက်ခြင်းမှ ပေါ်ပေါက်လာသော ရလဒ်က ဘုရား သခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် ဝင်ရောက်ကွယ်ကာပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ယုဒလူတို့ အောင်မြင်ခြင်းကို ရကြလေသည်။

ကယ်ဆယ်ရေးလှုပ်ငန်း၌ ပါဝင်လှုပ်ဆောင်ရာ၌
မည်မျှပင် အလုပ်များနေလည်း တစ်ဦးချင်းဖြစ်စေ၊
အဖွဲ့အစည်းလို့က်ဖြစ်စေ ဆုတောင်းပတ္တနာပြုခြင်းက
အရေးကြီးသောကဏ္ဍမှ ပါဝင်စေရမည်။

ဆုတောင်းခြင်းကို အသက်ကြီးငယ်မရွေး၊ ကျန်းမာသည် ဖြစ်စေ၊ အိပ်ရာထဲ၌ လဲနေသည်ဖြစ်စေ၊ ခရစ်ယာန်တိုင်း ဆုတောင်းနိုင် သည်။ ၎င်းသည် ခရစ်ယာန်တိုင်း လုပ်နိုင်သည့်အလုပ် ဖြစ်သည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးတွင်ဖြစ်စေ၊ ဒေသတစ်ခု၌ ကွက်၍ဖြစ်စေ၊ ဘေးဒုက္ခ ရောက်လာပါက ခရစ်ယာန်ခေါင်းဆောင်တို့သည် ယုံကြည်သူများအား အစာရှောင်ပြီး ဆုတောင်းကြရန် တိုက်တွန်းရမည်ဖြစ်သည်။

ယခုလတ်တလော ဆုတောင်းပေးရန် လိုအပ်သောအချက်များ

- အိုးအိမ်နှင့် ပိုင်သမျှပစ္စည်းဥစ္စာများ ပျက်စီးခဲ့ရုံသာမက ချစ်မြတ်နိုးရသူ မိသားစုဝင်အချို့၏ အသက်ပါဆုံးရှုံးလျက် အတိဒုက္ခရောက်နေကြသူ များအပေါ် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးကရုဏာအပေါင်း ရောက်ရှိစေရန်။
- မိမိရပ်ရွာဒေသကို စွန့်ခွာထွက်ပြေးနေကြရသူများ၊ ခိုကိုးရာမဲ့နေသူ များ၊ စိတ်သောကရောက်နေသူများ၏ ပြဿနာများ ပြေလည်စေရန်၊ စိတ်ဝိညာဉ်ပိုင်းအတွက် အားဖြည့်ပေးရန်။
- ယာယီစခန်းများတွင် နေထိုင်ကြရသူတို့အတွက် လုံလောက်သော အထောက်အပံ့ အကူအညီများရစေရန်၊ အားနွဲ့သူအမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးငယ်များ အကာအကွယ်ရစေရန်။
- ဤသို့ လူအများဒုက္ခရောက်နေကြချိန်တွင် ခရစ်ယာန်များ နိုးကြားလျက် ကိုယ်ကျိုးမဲ့ဝန်ဆောင်မှုများဖြင့် ထိရောက်စွာပါဝင်ကြရန်။
- အလုပ်နှင့်ပြသောသက်သေကို အများမြင်ပြီး ခရစ်တော်၌နိုးကြားသော အသင်းတော်များပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြင့် ဘုန်းတော် ထင်ရှား စေရန်။
- တစ်တိုင်းပြည်လုံး ခံစားနေရသောဒုက္ခဝေဒနာများကို ကုစားပေးနေသည့် လုပ်ငန်းအဆင့်ဆင့်တွင် မှန်သောလမ်းကို ပြတော်မူရန်။
- ကယ်ဆယ်ရေးနှင့် ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်း အသီးသီး အဆင့်ဆင့်အတွက် တာဝန်ယူရသော ခရစ်ယာန်အသင်းအဖွဲ့များနှင့် အသင်းတော်များအားလုံး အထူးသဖြင့် အစိုးရအဖွဲ့အစည်းများက ဘဏ္ဍာငွေ ထောက်ပံ့ရေး၌ မှန်ကန်မျှတစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြစေရန်။
- လေလွင့်မှု၊ မတရားမှု၊ အစီအစဉ်ညှဉ်းဖျင်းမှု စသည့် ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းကို အဟန့်အတားဖြစ်စေသည့်အမှုခပ်သိမ်းလျော့နည်းပပျောက်စေရန်။
- သက်သာချောင်ချိပြေလည်ရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်းကို တာဝန်ယူရသူ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များအားလုံးအတွက်။
- ပြန်လည်တည်ဆောက်ရာတွင် လိုအပ်မည့် ရိက္ခာ၊ ငွေကြေး၊ ပစ္စည်းအထောက်အပံ့ အကူအညီ လုံလောက်စွာ ရရှိစေရန်။
- ယနေ့ခံရသောသဘာဝဘေးဒုက္ခအားဖြင့် နိုင်ငံတွင် ငြိမ်သက်ခြင်း ပြန်လည် ရရှိစေရန်။
- မကြုံစဖူး ထူးကဲစွာ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ထွန်းလင်းလျက် စစ်မှန်သော ဘုရားကိုရှာနေကြသော လူခပ်သိမ်းသည် ကယ်တင်ခြင်းကို တွေ့ရှိ ခံစားနိုင်ကြစေရန်။

ဆက်ကပ်ပေးကမ်းမျှဝေရန်အချိန်

ယေရုရှလင်မြို့တော်၌ အစာရေစာခေါင်းပါး၍ လူများ ဒုက္ခ
တွေ့ကြတော့မည့်အကြောင်း အန္တီအုတ်အသင်းတော်အား ပရောဖက်
အာဂဗုက သတိပေးသောအခါ တည်ထောင်ခါစ အသင်းတော်ကလေးက
မဆိုင်းမတွထ၍ အလှူငွေများကောက်ခံပြီး ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပေးပို့ခဲ့
ကြသည် (တ ၁၁:၂၇-၃၀)။ ထို့နောက် ရှင်ပေါလုက မြို့တော်နှင့်
ဝေးကွာသောအသင်းတော်များတွင် ဘဏ္ဍာငွေရှာဖွေပြီး မြို့တော်သို့ပေးပို့
ခဲ့သည် (၂ ကော ၈-၉)။ အကူအညီလိုသူများအား ထောက်ပံ့ပေးလှူခြင်း
အမှုသည် ခရစ်ယာန်အသက်တာ၌ အရေးပါသော လက္ခဏာဖြစ်သည်
(တရား ၁၅:၇-၁၁၊ မ ၅:၄၂၊ ၁ဇး ၂၁၊ လု ၁၂:၃၃၊ ဂလာ ၂:၁၀၊ ၁ တီ
ဇး ၁၈၊ ဟေဗြဲ ၁၃:၁၆)။

**ဘုရားသခင်၏လူများက မိမိကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာပစ္စည်းများကိုစွန့်၍
လူ့ကွရောက်နေကြသူများအား ပေးကမ်းမျှဝေရန်အချိန်သည်
ယခုပင်ဖြစ်သည်။**

ဘုရားသခင်၏လူများက မိမိကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာပစ္စည်းများကို စွန့်၍
ဒုက္ခရောက်နေကြသူများအား ပေးကမ်းမျှဝေရန်အချိန်သည် ယခုပင်
ဖြစ်သည်။ “ယုံကြည်ခြင်း၏ အိမ်သူအိမ်သား၊” ဝိညာဉ်ရေး၌တည်သော
မိသားစုဝင်တို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့၌ အထူးတာဝန်ရှိကြောင်း ရှင်ပေါလု
သတိပေးခဲ့သည် (ဂလာ ၆:၁၀)။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်၌ဖြစ်သော
ညီအစ်ကိုမောင်နှမများကို တာဝန်ယူစောင့်ရှောက်ရန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏
မူလအခြေခံတာဝန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ပေးလှူမှုသည် ကိုယ်နှင့်
စပ်ဆိုင်သောသူများကိုသာမက ချို့တဲ့ဆင်းရဲသူအားလုံးဆီသို့ အရောက်
ပို့ရမည်။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ အားလုံးကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်ရန်
ခရစ်တော် မှာကြားခဲ့သည်။ ဤမိန့်မှာချက်ကို ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ၇ ကြိမ်
ဖော်ပြထားသည် (မ ၁၉:၁၉၊ ၂၂:၃၉၊ မာ ၁၂:၃၁၊ လု ၁၀:၂၇၊ ရော ၁၃:၉၊
ဂလာ ၅:၁၄၊ ယာ ၂:၈)။

ပြည်ပမှငွေကြေးနှင့် အထောက်အကူပစ္စည်း အမြောက်အမြား
ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့ရ၍ မိမိ၏ပါဝင်ပေးလှူမှုအချိုးအစားက

မဖြစ်စလောက်သာဖြစ်သဖြင့် မိမိအကူအညီပေးရန် မလိုတော့ဟု ယူဆပါက မှားလိမ့်မည်။

ပေးကမ်းခြင်းဆိုရာတွင် ပေးသည့်ပမာဏနည်းခြင်း၊ များခြင်းနှင့် မဆိုင်ကြောင်း သတိပြုပါ။ ယေရှုရှင်ပြသဆုံးမသော မုဆိုးမ၏ ကြေးနီဒင်္ဂါးနှစ်ပြားက ဤသဘောကို ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဗိမာန်တော်အတွက် အနည်းငယ်မျှသော အလှူငွေသာ ပေးနိုင်သော်လည်း ယေရှုက “ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိကြွယ်ဝသော စည်းစိမ်ထဲက နုတ်၍ သွင်းချကြ၏။ ထိုမိန်းမမူကား အလွန်ဆင်းရဲလျက်ပင် မိမိအသက်မွေးစရာ ဥစ္စာရှိသမျှကို သွန်ချလေပြီ” (မာ ၁၂:၄၃) ဟု ပြဆိုတော်မူခဲ့သည်။

**“ပေးကမ်းခြင်းဆိုရာတွင်
ပေးသည့်ပမာဏ နည်းသည် များသည်နှင့် မဆိုင်ကြောင်း သတိပြုပါ။”**

ဘုရားသခင်ပါဝင်၍ လုပ်ကိုင်သောအခါ အနည်းငယ်မျှသော ပေးလှူခြင်းသည်ပင် ကြီးမားသော တန်ခိုးပါဝင်ကြောင်းကို ခရစ်ယာန်ခေါင်းဆောင်များက မိမိတို့၏အသင်းတော်များ၌ တိုက်တွန်းပေးသင့်သည်။ ကူညီထောက်ပံ့သည့်အခါ မည်သို့ပေးရသည်၊ မည်သည့်နေရာဌာနသို့ ပို့ရသည်၊ မည်သည့်အချိန်တွင်ပေးဆပ်ရသည်ကို တိကျစွာ ရှင်းလင်းစွာ ညွှန်ကြားပေးရန်လိုမည်။ ယေရှုရှင်မြို့အတွက် ပေးလှူကြရန် ရှင်ပေါလုက ကောရိန္တုအသင်းသားများအား ဆော်ဩပေးစဉ်က အကျယ်တဝင့် ရှင်းလင်းဖော်ပြ၍ တိုက်တွန်းခဲ့သည် (၂ ကော ၈-၉)။ မည်သို့ပေးလှူနိုင်ကြောင်းအပြင် အလှူငွေများကို မည်သို့အသုံးပြုရမည်ဆိုသည်ကိုပါ ဖော်ပြခဲ့သည် (၁ ကော ၁၆:၁-၄)။

လုပ်ငန်းအစီအစဉ်ရေးဆွဲရသောအချိန်

ဘဏ္ဍာငွေဝင်ငွေ (ရငွေ)နှင့် ထွက်ငွေ (သုံးငွေ) ရသုံး မှန်းခြေ လုပ်ငန်းပြုစုရေးဆွဲရာတွင် ကရော်ကမယ်၊ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း မလုပ်ကြ ရန် ရှင်ပေါလုက သတိပေးခဲ့သည် (၁ ကော ၁၆:၁-၄)။ ဤစည်းစနစ် ကို ကယ်ဆယ်ရေးနှင့် ပြန်လည်တည်ဆောက်နေရာချထားရေးလုပ်ငန်း များတွင်လည်း အသုံးပြုရမည်။ စစ်တိုက်ရာတွင်လည်း အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်းများ ရယူပြီးမှ မှန်ကန်သောနည်းဗျူဟာကို ရေးဆွဲချမှတ် ရသည် (သု ၂၀:၁၈၊ ၂၄:၆) ဟု သုတ္တံကျမ်းတွင် ဖော်ပြပါရှိသည်။

နိုင်ငံအတွက် လုပ်ကိုင်ဆင်နွှဲနေသောဤစစ်ပွဲ၌လည်း ကြိုတင် စီစဉ်မှုပြုရန်လိုသည်။ စီမံချက်မရှိလျှင် အချိန်စွမ်းအားနှင့် သယံဇာတ အရင်းအမြစ်ပစ္စည်းများ အဟောသိကံ (အလေအလွင့်၊ အချည်းနှီး) ဖြစ်လိမ့်မည်။ စီမံခန့်ခွဲမှု ညံ့ဖျင်းပြန်လျှင်လည်း အမှန်လိုအပ်နေသူများ၏ လက်သို့မရောက်၊ ရရှိသူများကိုလည်း ပိုလျှံစွာ ပေးမိခြင်းများ ဖြစ် တတ်သည်။ အရေးပေါ်လိုအပ်ချက်များ ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက် ပြီးစီး သည့်နောက် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းစဉ် စတင်သည့် အခါ တွင်လည်း အစီအစဉ်များရေးဆွဲထားရန် လိုအပ်ပေသည်။ အခြား အဖွဲ့အစည်း၊ အခြားအသင်းတော်များနှင့် လက်တွဲလုပ်ကိုင်နိုင်ခြင်းဖြင့် ခရစ်တော်၌ ညီညွတ်မှုရှိကြောင်းပြရန် အခွင့်ကောင်း ဖြစ် သည်။

အသင်းတော်အသီးသီးတွင် အမှုဆောင်နိုင်စွမ်းရှိသူများနှင့် ဆောင်ရွက်ရန် စိတ်ဆန္ဒရှိသူများကို ဘုရားသခင်က ပေးအပ်ထားပါ သည်။ အချို့အသင်းတော်များသည် ဘဏ္ဍာငွေအလုံအလောက်ရှိသည်။ ကျွမ်းကျင်စွာလုပ်ကိုင်နိုင်သူများလည်းရှိသည်။ သို့သော်လည်း ကွင်းဆင်း ၍ ဒုက္ခသည်များနှင့် ထိတွေ့ လုပ်ကိုင်ပေးသူ နည်းတတ်သည်။ ဒေသနာ ဆရာက ဤအခြေအနေမျိုးတွင် ဆောင်ရွက်သင့်သည့်နည်းလမ်းကိုပြဆို ထားသည်။ “လူတစ်ယောက်တည်းထက် နှစ်ယောက်သာ၍ ကောင်း၏။ ကြိုးစားအားထုတ်လျှင် ကောင်းသောအကျိုးကိုရတတ်၏” (ဒေ ၄:၉) ဟု လူအများပူးပေါင်း၍ လုပ်ကိုင်သင့်ကြောင်းကို ဆိုလိုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အများစု၌ထိရောက်အောင်မြင်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သော ကျွမ်းကျင်မှု၊ အရည်အချင်း မရှိတတ်ပါ။ ကျွမ်းကျင်သူ ရှားပါးပါသည်။ ထို့ကြောင့် အခြားသူများနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်လျှင် ပို၍ထိရောက်လိမ့်မည်။

အသင်းတော်အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် ဆက်စပ် ပတ်သက်မှုမရှိသူများ၊ ယုံကြည်သူ မဟုတ်သောလူအစုအဖွဲ့များကို ကူညီစောင့်မခြင်းဖြင့် မိမိလူမျိုးနှင့် နိုင်ငံအပေါ် သစ္စာစောင့်သိရှိသေမှုကို ပြခွင့်ရသော အချိန်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤလောကတွင် အသက်ရှင်နေထိုင်သော လောကီနိုင်ငံသားများဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သားများလည်းဖြစ်သည်။ နိုင်ငံနှစ်နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံသားများဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံနှစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ကျွန်ုပ်တို့ပြုလေသမျှသည် ဘုရားသခင်အတွက်၊ ဘုန်းတော်ထင်ရှားစရာအတွက် ဖြစ်ရပါမည်။

**ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုလောကတွင် အသက်ရှင်နေထိုင်သော
လောကီနိုင်ငံသားဖြစ်သည်။**

**ထို့ပြင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သားများလည်း ဖြစ်သည်။
နိုင်ငံနှစ်နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံသားများဖြစ်သည် (၁ ကော ၁၀:၃၁)။**

“လောက” နှင့်ဆိုင်သောအလုပ်ကို ဆောင်ရွက်ရလင့်ကစား အခြေခံအားဖြင့် ဘုရားသခင်အတွက် လုပ်ဆောင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘုရား၏သက်သေအဖြစ် ဘုရားသခင်ထားရာ၊ စေလွှတ်ရာ နေရာတွင် မည်သည့်အဖွဲ့နှင့်ပူးပေါင်း လုပ်ကိုင်ရသည်ဖြစ်စေ လုပ်လေသမျှ အလုပ်သည် ရပ်ရွာကို အစေခံရခြင်းဖြစ်သည်။ ရပ်ရွာကိုအစေခံခြင်းသည် ဘုရားသခင်ကို အစေခံရခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ဆက်ကပ်ခြင်းက အဓိကကျသည်။

ထို့ကြောင့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခု၊ သို့မဟုတ် အစိုးရဌာန တစ်ခုခုနှင့်ပူးပေါင်း၍ ကယ်ဆယ်ရေးနှင့် ပြန်လည် ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းမှန်သမျှကို လုပ်ဆောင်ရန် အခွင့်အလမ်းများ ရှာကြံသင့်သည်။ ဤသို့သောနည်းအားဖြင့် ခရစ်တော်အတွက် သက်သေဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်။ သခင်ဘုန်းကို ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။

သတိဝီရိယထားရန်အချိန်

တိမောသေအတွက် ရေးသားပေးခဲ့သည့် ဒုတိယစာစောင်တွင် ရှင်ပေါလုက ဘဝအသက်တာတွင် အနစ်နာခံရန်နှင့် ကြိုးကြိုးစားစား အမှုတော်ထမ်းရွက်ရန် တိုက်တွန်းထားသည်။ ပြိုင်ပွဲဝင် အားကစား သမားတစ်ဦးကဲ့သို့ (ထုံးတမ်း/စည်းမျဉ်း)အတိုင်း (၂ တိ ၂:၅) စည်းကမ်း ဘောင်အတွင်း ယှဉ်ပြိုင်ရန်နှင့် လျင်မြန်စွာပြေးသည့်အခါ ခလုတ်တိုက် မိ၍ လဲကျနိုင်ကြောင်း သတိပေးထားသည်။ ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်လုပ်ကိုင်နေကြသူအတော်များများသည် လုံးဝမချိုးဖောက်သင့်သော အခြေခံ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းကို ဂရုမပြုဘဲ ချိုးဖောက်နေကြသည်ကို ကြားသိရသောကြောင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအလုပ် တာဝန်၌ ပါဝင်လုပ်ကိုင်လျှင် ခရစ်ယာန်အခြေခံ ယုံကြည်ချက်များနှင့် အညီ တာဝန်ယူ လုပ်ကိုင်ကြရန် သတိထားရမည်။

ဥပမာအားဖြင့် အလွန်တရာ ခက်ခဲသောအခြေအနေမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရစဉ် ဘုရားသခင်နှင့် အချိန်ယူရန်၊ မိမိ၏ဇနီး၊ ခင်ပွန်း၊ သားသမီး များကိုလည်း အချိန်ပေးပြုစုရန် ပျက်ကွက်တတ်ပါသည်။ မရှောင်မလွှဲ သာ၍ ပျက်ကွက်ရလျှင်လည်း အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဆွဲမထားသင့်ပါ။ ဘုရား သခင်နှင့်အချိန်ယူမှုပျက်ကွက်ပြီး၊ ထိုသို့ပျက်ကွက်မှုကြာရှည်သွားပါက ဝိညာဉ်ရေးရာ၌ ထိခိုက်ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။

ဘုရားသခင်နှင့်အချိန်ယူမှု ပျက်ကွက်ပြီး၊
ထိုသို့ပျက်ကွက်မှု ကြာရှည်သွားပါက ဝိညာဉ်ရေးရာ၌
ထိခိုက်ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။

အလားတူပင် ဇနီး၊ ခင်ပွန်း၊ သားသမီးများနှင့် ကြာမြင့်စွာ ခွဲခွာ နေရပါက မိသားစုအတွင်း ချစ်ခင်ပေါင်းသင်းမှု လျော့ရိလျော့ရဲဖြစ်သွား တတ်သည်။ အိပ်ရေးပျက်ဖန်များ၍ အနားမယူနိုင်ပါက ရုပ်ပိုင်းရော စိတ်ပိုင်းပါ ခံနိုင်ရည်ကျဆင်းကာ အပြုအမူအနေအထိုင်သည်လည်း အမှားမှား အယွင်းယွင်း ဖြစ်လာတတ်သည်။

အရေးပေါ်အခြေအနေကာလ လွန်သွားချိန်တွင်လည်း အနား မယူနိုင်ဘဲ ခံနိုင်သည်ထက် ပို၍အားစိုက် လုပ်ကောင်း လုပ်ဆောင်ရမည်။

အမြန်ဆုံး ပုံမှန်အခြေအနေသို့ရောက်အောင် ကြိုးစား၍ အနားယူခြင်း၊
ဝတ်ပြုခြင်းများ ပြုလုပ်ရမည်။ ဥပုသ်နေ့တွင် အနားယူသကဲ့သို့ ရက်သတ္တ
တစ်ပတ်လျှင် တစ်ရက် အနားယူရမည်။ ဤအချက်က သောက
ရောက်နေကြသူများ သက်သာခွင့်ရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးနေသူများ
အားလုံးနှင့် အကျိုးဝင်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် ကြေကွဲဝမ်းနည်းနေကြ
သူများကို အချိန်ပြည့်တာဝန်ယူ ဂရုပြုသူများလည်း သခင်ဘုရားအတွက်
အချိန်ပေးခြင်းနှင့် ကိုယ်တိုင်အနားယူခြင်းများ ရှိကြရမည်။ သို့မဟုတ်
ပါက ဒုက္ခသည်တို့အား ထိရောက်စွာ ဂရုစိုက်ကူညီနိုင်တော့မည်
မဟုတ်ပါ။ နောက်ဆုံး မိမိကိုယ်မိမိ စိတ်ချုပ်တည်းနိုင်စွမ်းပါ ကျဆင်း
သွားပေလိမ့်မည်။

ဝိညာဉ်ရေးရာ အားဖြည့်မှုနှင့် အနားယူမှုမရှိဘဲ မနားမနေ
လုပ်ကိုင်နေသူများသည် တစ်ချိန်တွင် ပျော်ရွှင်မှုဆုံးရှုံးခြင်း၊ ဒေါသကို
မချုပ်တည်းနိုင်ခြင်းအပြင် စိတ်ကျရောဂါပင် စွဲသွားလိမ့်မည်။

W. T. Purkiser ရေးသားသော *The New Testament
Image Of The Ministry* (Grand Rapids: Baker, 1974, p.
133) စာအုပ်တွင် မေတ္တာဖြင့် အတိုင်ပင်ခံ အကြံပေးလုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်
ရောယှက်လုပ်ကိုင်နေသူ တစ်ဦးဦး၌ စိတ်ကျရောဂါစွဲနေသည်ဆိုလျှင်
ထိုသူသည် သူ၏ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖိစီးမှုနှင့် စိတ်ပင်ပန်းမှုမှအစပြု၍ ရောဂါ
ရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်ဝသော
ခရစ်ယာန်အသက်တာ၏ အခြေခံလက္ခဏာတစ်ခုဖြစ်သောကြောင့်
ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိတော့လျှင် ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်အဖြစ်
အသက်ရှင်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ (ဂလာ ၅:၂၂)။ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်
ခြင်းက ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ခွန်အားဖြစ်စေသည် (နေ ၈:၁၀)။ အခြေအနေ
မည်မျှပင် ဆိုးဝါးလာပါစေ ဘုရားအတွက် စိတ်ရော ကိုယ်ပါ အစေခံ
နိုင်ရန် ဝမ်းမြောက်ခြင်းက အထောက်အကူဖြစ်ပေးသည်။ ဖြစ်ပျက်သွား
သော ဘေးဒုက္ခအတွက် တစ်ခါတစ်ရံ ဝမ်းနည်းရသော်လည်း ဘုရား၏
ဝမ်းမြောက်ခြင်းကျေးဇူးက ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝအသက်တာ၌ တည်ရှိနေ၏။
ထိုသို့ဝမ်းနည်းခြင်းထဲ၌ ဝမ်းမြောက်နိုင်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ချစ်သော၊
ကျွန်ုပ်တို့ ကလည်း အလွန်ချစ်မြတ်နိုးသော ဘုရားရှင်နှင့်မိတ်သဟာယ
ဖွဲ့ခြင်းကြောင့် ခံစားရသောအကျိုးပေတည်း။

ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်း ကာလတစ်လျှောက်လုံး ဆက်ကပ်
ပါဝင်သူအချို့က လိင်ကိစ္စ ပြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့သည်ကို သိကြားရခြင်းက
ဝမ်းနည်းစရာဖြစ်သည်။ မိသားစုများအတွက် အရှက်ကွဲဝမ်းနည်းစရာ
ဖြစ်ရသည်။ အချို့လုပ်အားပေး/လုပ်သားများမှာ အပင်ပန်းခံလွန်း၍
ကိုယ်အား စိတ်အား ချုံးချုံးကျကာ ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် တစ်ဖန်
ပါဝင်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါ။

ရောဂါကျွမ်းသည့် ရောဂါသည်ကလေးရှိသည့် မိသားစုများ
တွင်လည်း ဇနီးမောင်နှံတို့သည် ဝေဒနာခံနေရသောကလေးငယ်အား
ကြိုးကြိုးစားစား အစွမ်းကုန် ပြုစုကုသပေးခဲ့ရသောကြောင့် သူတို့
အိမ်ထောင်ရေးတွင် အားနည်းသွားကြသည်။ ကလေးငယ်အား ပြုစု
စောင့်ရှောက်ပေးချိန် တစ်လျှောက်လုံး ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်စလုံး
စိတ်သောကရောက်ခဲ့ကြသော်လည်း နောက်ဆုံး ကလေးငယ် သေဆုံး
သွားသောအခါ နှစ်ဦးစလုံး စိတ်ကုန်ကြကာ အိမ်ထောင်ကွဲသွားကြတော့
သည်။ ကပ်ဘေးဒုက္ခကြုံရသည်တွင်လည်း အထက်ပါ သဘောအတိုင်း
ဖြစ်တတ်သည်။ ကပ်ဘေးလွန်သွားသော် အလဲလဲအပြုပြု ဖြစ်ကျန်
ခဲ့ချေပြီ။

ဘုရားသခင် စိတ်တော်နှင့်မတွေ့သောလမ်းကိုလိုက်မိလျှင်
မိမိလုပ်သမျှသောအမှုသည် တန်ဖိုးမရှိ။ အချည်းနှီးသာဟု
ဘုရားရှင်က သတ်မှတ်ပြီး နောက်ဆုံးသောနေ့၌
ဗျက်ဆီးပစ်လိမ့်မည်ဟု ရှင်ပေါလုက သတိပေးခဲ့သည်။
(၁ ကော ၃:၁၂-၁၅)

ထို့ကြောင့် အရေးပေါ်အခြေအနေနှင့် ကြုံတွေ့ရပြီဆိုလျှင်
“ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်ဆုံးမဩဝါဒကိုလည်းကောင်း သတိပြု၍
အမြဲတည်နေလော့” (၁ တိ ၄:၁၆) ဆိုသည့်အချက်ကို သတိနှင့် နာခံ
လိုက်လျှောက်ရန် လိုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မောပန်းနွမ်းလျ လာသော
အခါ သတိလက်လွတ် ဖြစ်တတ်ကြသည်။ အငိုက်မိခံရတတ်သည်။ လူ
ပင်ပန်းလာပြီဆိုလျှင် မိမိကိုယ်မိမိ အထူးတလည် သတိထားကြရမည်။

အလုပ်လုပ်ကိုင်ရာ၌ ခံယူထားရှိအပ်သည့် စိတ်သဘောထားများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုပ်တို့သတိထားရန် လိုအပ်ပါသည်။ ကိုင်တွယ်ဆောင်ရွက်ပုံကိုလည်း ဂရုစိုက်ရမည်။ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာတွင် မှားတတ်သောအမှုများကို သတိထားရန် လိုပေသည်။ အောက်ပါအမှားမျိုး မလုပ်မိအောင် ဂရုစိုက်ပါ။

- မိမိတာဝန်ကျရာအလုပ်သည် မည်ရွေ့မည်မျှ အရေးကြီးကြောင်း တင်ပြအစီရင်ခံရာ၌ ချဲ့ထွင်၍ မပြောရ၊ မိမိ လုပ်ဆောင်ချက်များသည် မည်မျှဂုဏ်ယူထိုက်ကြောင်းကို ကြွားဝါခြင်းမပြုရ။ မိမိဆောင်ရွက်သမျှအလုပ်သည် ဘုန်းတော်ထင်ရှားစေရန်အတွက်သာ ဖြစ်ရမည်ကို သတိပြုပါ (ဆာ ၁၁၅:၁၊ ဟေရှာ ၄၈:၁၁)။ မိမိ/မိမိအဖွဲ့အစည်း၏ ဂုဏ်ကိုဖော်သည့်အမှား မပြုမိအောင် အစဉ်သတိရှိရမည်။
- မိမိတာဝန်ယူရသော ဘဏ္ဍာငွေသုံးစွဲမှုတွင်လည်း သတိရှိရမည်။ အရေးပေါ်သုံးစွဲရမည့် လုပ်ငန်းများရှိနေမည်ဖြစ်သော်လည်း တည်ဆဲစာရင်းအင်းဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့်အညီသာ သုံးစွဲရမည်။

ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ကြရာတွင်
မဏ္ဍိုင်သားမှုများနှင့်အလွဲသုံးစားလုပ်မှုများကို
ကယ်ဆယ်ရေးတာဝန်ယူသူများက ကျူးလွန်ကြသည်ဟု
ဝမ်းနည်းဖွယ်ကြားသိရပါသည်။ အချို့သောအမှားများမှာ
ဧတနာဓိတ်ရင်းနှင့် လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ဧတရင်းအင်း
လုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့် မညီသဖြင့် ဧတနာအမှား ဖြစ်ရတော့သည်။

- စူနာမိကပ်ဘေးကြောင့် ကယ်ဆယ်ရေးပစ္စည်းများကို အရေးတကြီး ဖြည့်ဆည်းရန် လှူဒါန်းငွေအမြောက်အမြားကို လက်ခံရရှိခဲ့သည်။ ကယ်ဆယ်ရေး လုပ်ငန်း၌ ပါဝင်သူများသည် ထိုငွေဖြင့် မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက် သုံးစွဲရန် သွေးဆောင်မှုများ ရှိနိုင်သည်ကို အထူးသတိပြုရမည်။ အမှုအခင်းဖြစ်သူများသည် အသုံးကြမ်းသူများဖြစ်ကြသည်။ ခရစ်ယာန်များသည် ဤသို့သော သွေးဆောင်မှုများနောက်သို့ မလိုက်မီကြရန် ဂရုစိုက်ကြရမည်။ သိက္ခာရှိရှိ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ခြင်းသည်သာ ဒုက္ခသည်များဘက်မှ ရပ်တည်ပေးရာ ရောက်လိမ့်မည်။

သက်သာခွင့်ရခြင်းနှင့်

သက်သာခွင့်ပေးပိုင်သောအရှင်အတွက်အချိန်

ရှင်ပေါလုက ဘုရားသခင်အား “သက်သာခြင်းအမျိုးမျိုး၏ အရှင်တည်းဟူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ခမည်းတော် ဘုရားသခင် သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး တော်အားဖြင့် ကိုယ်တိုင်သက်သာခြင်းရှိသကဲ့သို့ ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးကို ခံရသောသူတို့အား သက်သာစေနိုင်မည်အကြောင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုး တို့၌ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား သက်သာစေတော်မူ၏” (၂ ကော ၁:၃-၄) ဟူ၍ သရုပ်ဖော် ပြဆိုထားပါသည်။

မိတ်သောကရောက်လျက် ဝမ်းနည်းနေသူတို့မှာ
သူတို့၏ခံစားချက်ကို ထုတ်ဖော်လို့သူများဖြစ်ပြီး
သူတို့စကားကို နားထောင်ပေးမည့်သူကို လှိုအပ်နေ၏။ ထို့ကြောင့်
ဘုရားရှင်ထံပါးမှ သက်သာခြင်းအခွင့်ကို ရရှိပြီးသူများသည်
လ ၂ ကွသည့်များကို ကုစားပေးနိုင်သူများဖြစ်သည်။

ကပ်ဘေးဒဏ်ကြောင့် စိတ်ပိုင်းနှင့် ဝိညာဉ်ပိုင်းတွင် အထိနာသူ များအား ကူညီနေသူများသည် အရေးပါကြောင်း အများက သိရှိလက်ခံ နေပြီဖြစ်ပါသည်။ ဘေးသင့်ရာဒေသများသို့ ကျွမ်းကျင်သော အကြံဉာဏ် ပေးသူများကို ဆောလျင်စွာ စေလွှတ်နေပြီဖြစ်သော်လည်း သူတို့၏ ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းနှင့် မလုံလောက်သေးပါ။ ဘေးသင့်ပြည်သူများနှင့် ရင်းနှီးသော အသိအကျွမ်း သာမန်လူများ၏အခန်းကဏ္ဍက အရေးပါ ကြောင်းကို သဘောပေါက်ထားရန်လည်း လိုသည်။ အချိန်ယူ၍ ပြန်လည် တည်ဆောက်ရမည့် ကိစ္စဖြစ်သောကြောင့် ဒုက္ခသည်တို့၏ မိတ်ဆွေ အရင်းအခြာများက ကျွမ်းကျင်သူပညာရှင်များ မဟုတ်ငြားလည်း ရေရှည်ကာလအတွက် သဘာဝကျကျ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ကပ်ဘေးမကျရောက်မီက လူတို့ နေထိုင်ခဲ့ကြသော ဘဝ အခြေအနေသို့ အမြန်ပြန်ရောက်ရေးက အဓိကကျပါသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏မိသားစု၊ ဆွေမျိုးသားချင်း အပေါင်းအသင်းတို့အချင်းချင်း ပုံမှန်

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှု ပြန်လည်ရရှိရေးကို ဦးတည် ဆောင်ရွက်ပေးရန် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ သို့မှသာ ထိုဆက်ဆံရေးမှ ၎င်းတို့အတွက် ခွန်အားဖြစ်စေလိမ့်မည်။ ဘေးဒဏ်ကြောင့် အထိတ်တလန့်ဖြစ်နေသူ များနှင့် ရင်းနှီးမှုတည်ဆောက်လျက် သူတို့၏လိုအပ်ချက်နှင့် ခံစားချက်များကို နားလည်မှုအပြည့်ဖြင့် ရပ်တည်ပေးရန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ တာဝန်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ကြရာတွင် ဒုက္ခသည်များနှင့် အတူထိုင်၍ သူတို့စကား နားထောင်ပေးခြင်းသည် အရေးပါသော အလုပ်ဖြစ်သည်။ သို့သော် နားထောင်ရုံသာမက ၎င်းတို့နှင့် စကားစမည် ပြောရန်လည်း လိုပါသည်။ သို့မှသာ သူတို့သည် ပုံမှန် ဘဝအခြေအနေကို ပြန်ရလိမ့်မည်။

အထိတ်တလန့်ခံစားနေကြသူများအား အကြံပေးကူညီရာ တွင် သာမန်အခြေအနေ၊ သာမန်ဒုက္ခရောက်နေသူများအား ဆက်ဆံ သကဲ့သို့ မလုပ်သင့်ကြောင်း ကျွမ်းကျင်သူများက တွေ့ရှိနားလည်ထား ကြပြီ။ သာမန်အခြေအနေတွင် နာကြည်းခံစားရသူတို့အား သူတို့၏ ခံစားချက် အကြောင်းစုံကို ထုတ်ဖော် “ရင်ဖွင့်” စေသောနည်းကို သုံးလေ့ ရှိသည်။ သို့သော် ဘေးဒဏ်ခံစားရ၍ ထိတ်လန့်နေသူများအား ကုစား ရာတွင် သူတို့ကိုယ်တိုင်က ဖွင့်ဟလိုသည့်အချိန်ထိတိုင် သည်းခံလျက် စောင့်ဆိုင်းရမည်။ သူတို့ဘက်မှ အဆင်သင့်မဖြစ်သေးဘဲ သူတို့ခံခဲ့ကြရ သည့်ဒုက္ခနှင့်နာကြည်းမှုအကြောင်းကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းမိပါက စိတ်ပိုင်း ခံစားမှုဝေဒနာကို နှိုးဆွပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားနိုင်သည်။ ထိုအခြေအနေ ရောက်သွားလျှင် သူတို့၏ပေါက်ကွဲမှုကို ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ အခြေအနေ ဆိုက်သွားလိမ့်မည်။ ဤအချက်ကို အထူးသတိပြုရမည်။

ထိုအခြေအနေသို့ရောက်သွားပါက သူတို့၏ပေါ်လွင်သော တုံ့ပြန်မှုလက္ခဏာများမှာ အလွန်အကဲ အကြောက်လွန်ခြင်း၊ စိတ်ဓာတ် ကျခြင်း၊ နှုတ်ပိတ်သွားခြင်း၊ အမျက်ဒေါသထွက်ခြင်း၊ ညအိပ်မပျော်ခြင်း၊ အိပ်မက်ဆိုးများမက်ခြင်း၊ အကြောင်းမဲ့ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း စသည်တို့ဖြစ်သည်။ သာမန်လူများပင် ဤသို့ တစ်ဖက်စွန်းရောက် တုံ့ပြန်မှုများ ဖြစ်တတ်သည်။ လတ်တလော ဘေးဆိုးဒဏ်ဆိုး ခံရသူများ ၏တုံ့ပြန်မှုများဖြစ်၍ အချိန်တန်လျှင် ဤလက္ခဏာများ လျော့နည်း ပျောက်ကွယ်သွားတတ်ပါသည်။ ဤအခြေအနေတွင် အကူအညီပေးနေ သူများက နားလည်ပေးရမည်။ အပြစ်တင်မစောရ၊ သတိထားရမည်။

ဆက်လက် ဖေးမရမည်။ ဤသို့ သည်းခံနိုင်ခြင်းသည် ခရစ်တော် ကျင့်သုံးခဲ့သောနည်းပင်ဖြစ်သည်။ သခင်သည် ကောင်းကင်ချမ်းသာကို စွန့်၍ ကျွန်ုပ်တို့ လူ့လောကသို့ ကြွဆင်းလာသည်။ မိမိ၏ဝေဒနာနှင့် မိမိ ကိုယ်ကို သိခြင်းထက် သူကပို၍ပင် ကျွန်ုပ်တို့ကို သိကျွမ်းတော်မူ၏။

စူနာမီကပ်ဘေးကြီး လွန်ပြီးသောကာလတွင် အချိန်ပြည့် ဝန်ဆောင်အစေခံနေသော ကျွန်တော်၏မိတ်ဆွေကြီးဒေါက်တာ Arul Anketell က ဘေးသင့်ကယ်ဆယ်ရေးစခန်းတစ်ခုတွင် သက်ကြီးရွယ်အို တစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ ထိုလူကြီးတွင် ပြင်းထန်သော နှလုံးရောဂါ လက္ခဏာများပေါ်နေ၍ Arul က အခြား ဆရာဝန်တစ်ဦးနှင့်အတူ ထိုလူကြီးအား စစ်ဆေးကြည့်သည်။ သို့သော် နှလုံးရောဂါ မရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ အမှန်စင်စစ် စူနာမီအတွင်း သူ့မိသားစုအများ သေဆုံး သွားကြကြောင်းသိရ၍ သူနှင့်အတူ စကားစမည်ပြောပြီးနောက် ဆုတောင်းနှစ်သိမ့်ပေးလိုက်သောအခါ ရောဂါလက္ခဏာများ ကင်းရှင်း သွားသည်သာမက ဆရာဝန်များ တိုင်တည်ဆုတောင်းပေးခဲ့သော ဘုရား အကြောင်း ပို၍သိလိုသောဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်သွားသည်ဟု သိရသည်။

စူနာမီဒဏ်ခံခဲ့ရသော ကလေးသူငယ်များသည် ရေနံ့ထိရ မည်ကိုပင် ကြောက်လန့်လျက်ရှိသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ကလေး များအတွက် စာသင်ကျောင်းများ အမြန်ဆုံးပြန်ဖွင့်လိုသည်ဟု ဆရာ တစ်ဦးက ပြောသည်။ သို့သော် မိဘများက ရေနံ့ နီးလွန်းသည် ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သားသမီးများအား စိတ်မချရ၍ ခွဲမထားလိုသည် ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပေး၍ ငြင်းကြသည်။ ဤအခြေ အနေမျိုးနှင့်ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်မှုရှိရန်သာမက စာနာလျက် နားလည်ပေးတတ်ရန်လည်း လိုပါသည်။

ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် လက်ရှိပါဝင်လုပ်ကိုင်နေကြသူ များလည်း နှစ်သိမ့်သက်သာမှုရရန် လိုအပ်သည်။ သူတို့ ရင်ဆိုင် နေကြ ရသော အမှုအရေးက စိတ်ပင်ပန်းစရာပါ။ စူနာမီဒဏ်ကို အလူးအလဲ ခံရသည့်ဒေသတစ်ခုသို့ ကျွန်တော်ရောက်သွားရာ တွေ့ရသော မြင်ကွင်း ကြောင့် ကျွန်တော်စိတ်ထိခိုက်ပြီး ဆို့နှင့်သွားသည်။ လုပ်ဖော်ဆောင်ဖက် တစ်ဦးမှာမူ လူသေအလောင်းများနှင့် အပျက်အစီးများကို မြင်ရ၍ သူ့ကားသို့ အမြန်ပြေးပြီး ကားထဲဝင်၍ ငိုချလိုက်သည်ဟု ပြောသည်။

ဘေးသင့်ဒေသတွင် အပျက်စီးများကြား တိုက်ရိုက်ထိတွေ့ လုပ်ဆောင်နေရသဖြင့် သူတို့၏စိတ်နှင့်ခံစားချက်များ ထိခိုက်နာကျင် ရသည်။ သူတို့၏ခံစားချက်များကို မျှဝေခံစားပေးရမည်။ ဘုရားရှင်ထံမှ စိတ်သက်သာခြင်းအခွင့်နှင့် ခရစ်ယာန်အသိုင်းအဝိုင်း၏ နှစ်သိမ့် အားပေးမှုများကို သူတို့ခံထိုက်ကြပါသည်။

အပျက်အစီးများကို တွေ့မြင်ရသောအခါ
ကယ်ဆယ်ရေးအလုပ် လုပ်ပေးနေကြသူများလည်း
စိတ်နှလုံးကြေကွဲမတတ် ခံစားကြရသည်ဖြစ်၍
သူတို့အပေါ် ကြင်နာစိတ်ထားရန် လို့အပ်သည်။

ဘုရားရှင်သည် လူ့ဇာတိခံယူလျက် ဘေးဒုက္ခအမျိုးမျိုးကို ခံနေကြသူများနှင့် ထပ်တူဝမ်းနည်းပူဆွေးခံစားပေးခဲ့သည်။ သခင်ကိုယ်တော်တိုင် လူတို့၏ဒုက္ခအပေါင်းကိုဝေမျှခံယူခဲ့ခြင်း အမှုတော်သည် ယနေ့ အစေခံနေကြသူခရစ်ယာန်များအတွက် ကြီးမြတ်သော သစ္စာတရား ဖြစ်ပါသည်။ ခရစ်တော်ငယ်စဉ်က သေဘေးနှင့် သီကာပွတ်ကာ လွတ်သွားပြီး မိမိ၏တိုင်းပြည်နှင့်ဝေးရာအရပ်သို့ ဒုက္ခသည်အဖြစ် ရှောင်တိမ်းခဲ့ရဖူးပါသည်။ သူ့ကို မကောင်းကြံသူများမှာ သူကယ်တင်ရန် ရည်ရွယ်ထားသောလူများပင်ဖြစ်သည်။ သူ့ဖခင်မှာ သူငယ်စဉ်ကပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်ဟု နားလည်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏မွေးချင်း ညီအစ်ကိုလေးဦးနှင့် နှမများကိုပါ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ရသည် (မာ ၆:၃)။ သူသည် ကျောင်းနေခွင့်မရခဲ့ပါ။ ထို့အတွက်ကြောင့် ကျမ်းတတ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များက သူ့အား ပညာမဲ့သူအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သည် (ယော ၇:၁၅)။ မိသားစုက ဆင်းရဲလျက် ဒုက္ခရောက်ပြီဆိုလျှင် အထင်သေးတတ်ကြသည်က ယနေ့ခေတ်ထိတိုင် ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် လူသားများ ဖန်တီးထားသော အရက်စက်ဆုံးနည်းဖြင့် ရာဇဝတ်သားကဲ့သို့ မတရားစီရင် သတ်ဖြတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ယေရှု နာကျင်စွာ ခံစားခဲ့ရသည်။ မတရားခံရသည့်ခံစားချက်ကို သူကောင်းစွာ သဘောပေါက်ပါသည်။

ကျွန်တော် ကလေးဘဝက ဝမ်းနည်းဖွယ်အဖြစ်ဆိုးတစ်ခု ခံစား

ခဲ့ဖူးသည်။ စိတ်ပျက်ကြေကွဲလျက် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှ “အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပစ်တော်မူသနည်း” ဟု ညည်းတွားလိုက်မိသည်။ ထိုညည်းတွားသည့်စကားသည် လူ့ဇာတိ ခံတော်မူသော ယေရှုသခင်ကိုယ်တော်တိုင် မြည်တမ်းခဲ့သောစကား ဖြစ်ကြောင်း နောက်ပိုင်း သိရသောအခါ တုန်လှုပ်သွားရသည် (မ ၂၇:၄၆)။ ကျွန်ုပ်တို့ခံစားရသည့် နာကျင်မှုဒဏ်များကို သခင်လည်း ဖြတ်သန်းခဲ့ရ သည်။ လူသားဘက်မှရပ်တည်၍ ဝေဒနာခံသူသည် အမှန်ပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရား ဧကန်ဖြစ်ပေသည်။

လူသားတို့ အလိုအပ်ဆုံးအရာမှာ “သက်သာခြင်း၏အရှင် ဘုရားသခင်” နှင့်မိတ်သဟာယဖွဲ့ဆက်ဆံရေး ဖြစ်သည်။ ကယ်ဆယ်ရေး လုပ်ငန်းများနှင့် မအားမလပ်ဖြစ်နေစဉ်ပင် လူတို့သည် ကယ်တင်ခြင်း ဆုကျေးဇူးရရှိရန် လိုအပ်ကြောင်း မျက်ခြေမပြတ်သင့်ပါ။ ထို့ပြင် ဘုရားသခင်သည် သူ့အလိုတော်ကို လူသားတို့လက်ခံရန် အတင်း တွန်းပို့ မည် မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း သတိချပ်သင့်သည်။

ဘုရားရှင်က လူတို့အား ဆင်ခြင်စဉ်းစားနိုင်စွမ်းပေးထားသည် (ဟေရှာ ၁:၁၈)။ ထိုအချက်ကို နှလုံးသွင်းလျက် လက်ရှိအခြေအနေဆိုး တွင် ခရစ်ယာန်များထံမှ အကူအညီများ လက်ခံရရှိနေသောကြောင့်သာ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းမျိုး မဖြစ်အောင် သတိထားပါ။ ဘုရား သခင်သည် သားတော်ယေရှုအားဖြင့် လူတို့၏အဓိကအလိုအပ်ဆုံးအရာ ကို ပေးလျက်ရှိကြောင်း စိတ်နှလုံးမှ ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်သာ သခင် ယေရှုကို လက်ခံခြင်းသာ ဖြစ်စေပါ။

ဘေးရောက်သောကာလများသည် ခရစ်ယာန်များအနေနှင့် ခရစ်ယာန်တရားတော်ကို လက်တွေ့ ကျင့်ကြံနိုင်အောင် သဘာဝတရားက ကျွန်ုပ်တို့ကို ပေးလာသောအခွင့်အရေးဖြစ်သည်။ ကပ်ဘေးဆိုက်နေချိန်တွင် ခရစ်ယာန် တရားတော်၊ ခရစ်ယာန် ကျင့်ဝတ် များနှင့်အညီ ဤဘေးဆိုးကို မည်သို့ တုံ့ပြန်ကြမည်နည်းဟု လေးနက်စွာ မေးခွန်း ထုတ်ရမည်ဖြစ်သတည်း။